Sēdes video translācija 12.08.2021 15.00

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2289
https://titania.saeima.lv/LIVS13/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=4bd2ce32-fa70-4e7a-b537-a6f8f5d213aa

12.08.2021. 13.Saeima sēde-ārkārtas- sesija attālināti *[A1]* *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Ināra Mūrniece*
2021.gada 12. augusta sēde sākas pl.10:00
sēde slēgta pl. 12:05, sēdes ilgums- 2 h 05 minūtes

Latvijas Republikas 13. Saeimas ārkārtas sesijas attālinātā sēde 2021. gada 12. augustā (pulksten 10.00)

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētāja Ināra Mūrniece.

Sēdes darba kārtība
Satura rādītājs
Balsojumi
Sēdes videotranslācija
Sēžu videotranslācijas (arhīvs)

Sēdes vadītāja. Labrīt, godātie Saeimas deputāti!
Sāksim Saeimas 2021. gada 12. augusta ārkārtas sesijas attālināto sēdi.

Darba kārtībā – lēmuma projekta izskatīšana.

Lēmuma projekts **"Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu"**.

Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas vārdā – deputāts Juris Rancāns.

J. Rancāns (JK).

Labrīt, godātie kolēģi! Jūs visi jau zināt par aktuālo situāciju uz Latvijas Republikas–Baltkrievijas Republikas robežas.

Vakar savā izbraukuma sēdē Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija uz vietas iepazinās ar aktuālo situāciju, kā arī pie reizes izskatīja valdības 2021. gada 10. augusta rīkojumu Nr. 518 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu".

Es īsumā pastāstīšu svarīgākos punktus.

Ārkārtējā situācija ir izsludināta no šā gada 11. augusta līdz šā gada 10. novembrim. Izsludināta tā ir četros novados – tas ir Ludzas novads, Krāslavas novads, Augšdaugavas novads un Daugavpils pilsēta.

Ko paredz šis konkrētais rīkojums "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu"? Rīkojums, pirmkārt, paredz to, ka Nacionālie bruņotie spēki un Valsts policija sniedz palīdzību Valsts robežsardzei, lai nepieļautu nelikumīgu robežas šķērsošanu no Baltkrievijas puses.

Tāpat rīkojums paredz dot... Tātad, konstatējot, ka personas ir nelikumīgi šķērsojušas Latvijas Republikas robežu, visiem minētajiem – gan Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem, gan Valsts robežsardzei, gan Valsts policijai, kura piedalās šajā robežas apsardzībā, – ir tiesības dot rīkojumu šādām personām, kas jau ir šķērsojušas robežu, atgriezties valstī, no kuras tās ir

šķērsojušas robežu, un veikt nepieciešamos pasākumus, lai pārliecinātos, ka personas izpilda minēto rīkojumu.

Tāpat Valsts policijai un Valsts robežsardzei, konstatējot, ka persona ir nelikumīgi šķērsojusi Latvijas Republikas robežu, ir tiesības pielietot fizisku spēku, speciālos līdzekļus, lai personu nekavējoties atgrieztu tajā valstī, no kuras tā ir ieradusies.

Tāpat tiek noteikts, ka Valsts robežsardzē un citās valsts iestādēs minētajās teritorijās, kurās ir izsludināta ārkārtējā situācija, netiek pieņemti personu iesniegumi par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu.

Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem sadarbībā ar Valsts robežsardzi un Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldi ir jānodrošina vieta un infrastruktūra, kur izmitināt personas, kas iepriekš nelikumīgi šķērsojušas... un potenciāli... var gadīties, ka kāda persona tomēr šķērso robežu. Tātad šīs personas ir jāizmitina, un pienākums atrast šādu vietu un infrastruktūru tiek uzlikts visām šīm trijām... Tātad Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem, Valsts robežsardzei un Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei sadarbojoties vajag lemt šos jautājumus.

Tālāk. Rīkojums "Par ārkārtējo situāciju" atļauj Valsts robežsardzei un Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei piemērot Publisko iepirkumu likuma normas, kas paredz izņēmumu, lai nodrošinātu šo patvēruma meklētāju izmitināšanu, apgādāšanu ar pārtiku un pirmās nepieciešamības precēm. Tātad izdevumus ir paredzēts segt no budžeta līdzekļiem, kas ir paredzēti kā līdzekļi neparedzētiem gadījumiem. Un tāpat rīkojums paredz, ka nepieciešamības gadījumā Ministru kabinets var lemt par starptautiskās palīdzības pieprasīšanu, vērsties pie Eiropas Savienības un citām organizācijām.

Kopumā, izskatījusi šo rīkojumu un iepazinusies ar aktuālo situāciju uz robežas, komisija vienprātīgi atzina to, ka šis rīkojums ir atbalstāms, nepieciešams, samērīgs un ir pilnībā ieviešams, lai mēs novērstu iespējamo migrācijas... krīzi.

Tā ka paldies, kolēģi.

Aicinu atbalstīt šo komisijas sagatavoto lēmuma projektu par ārkārtējās situācijas izsludināšanu pierobežā.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Uzsākam debates.

Vārds deputātam Krišjānim Feldmanam.

K. Feldmans (JK).

Labrīt, dāmas un kungi! Nu skaidrs, ka mēs šobrīd atrodamies Kremļa un tā satelīta īstenotā hibrīdkara apstākļos. Līdz šim tas bija tāds netverams jēdziens, par kuru daudzi runāja, bet reti kurš saprata, kā tas varētu dabā izpausties, un bieži vien par to runāja informatīvā kara kontekstā vai arī tāda uzbrukuma kontekstā, kas skar informācijas tehnoloģijas. Taču šobrīd šajā karā jau ir iesaistīti dzīvi cilvēki, kuri tiek arī izmantoti un sūtīti faktiski kā ierocis cīņā pret autoritārā režīma pretiniekiem, šajā gadījumā – pret civilizēto Eiropu, tātad arī pret Baltijas valstīm un Poliju.

Šajā gadījumā mums ir nepieciešams pārapstiprināt šo Ministru kabineta rīkojumu, jo, atgādināšu, rīkojums jau ir spēkā un, cik man zināms, tas pietiekami veiksmīgi jau strādā.

Sākotnēji, kad rīkojuma projekts tika iesniegts, man raisījās zināmas... biju nobažījies, vai Valsts robežsardzei tiks piešķirtas pilnīgi visas tās tiesības, kuras tai ir nepieciešamas, lai efektīvi tiktu galā ar šiem nelegālajiem imigrantiem, kuri cenšas par varītēm izmantot situāciju – sadarbībā ar Lukašenkas režīmu! – un iekļūt Latvijas teritorijā.

Jāsaka paldies Ministru kabinetam kopumā, ka sākotnējo rīkojuma projektu ir būtiski uzlabojuši. Un, manā uzskatā, šobrīd rīkojums tiešām paredz nepieciešamās tiesības un ir pietiekami stingrs, lai robežsardze varētu efektīvi pildīt savus pienākumus.

Nu, piemēram, rīkojumā tika iekļauts 5. punkts: Valsts robežsardzei, konstatējot, ka persona ir nelikumīgi šķērsojusi Latvijas Republikas robežu ar Baltkrieviju, ir tiesības pielietot fizisku spēku un arī speciālos līdzekļus (nedefinē, kādus, tātad – visus), lai personu piespiestu nekavējoties atgriezties valstī, no kuras tā ir prettiesiski... tātad šķērsojusi valsts robežu. Un tāpat arī koriģēts 6. punkts, kur... Proti, Valsts robežsardzes struktūrvienībās un citās iestādēs, kas izvietotas teritorijā, kurā ir izsludināta ārkārtējā situācija, netiek pieņemti personu iesniegumi par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu.

Manuprāt, arī tas... Mums jāvērš visi robežsardzes resursi tieši uz šo darbu uz robežas, nepieļaujot šo prettiesisko iekļūšanu valstī, nevis jānodarbojas ar birokrātiskām procedūrām.

Nu, birokrātiskās procedūras, ja par tām runājam, ir bijušas pietiekami maigas līdz šim, tātad neparedzot iespēju tās izmantot ļaunprātīgi, kā tas tagad ir noticis, un līdz ar to, protams, arī šajā kontekstā ārkārtējās situācijas izsludināšana ir pilnībā pamatota.

Saeimai kā likumdevējam, kuram ir pienākums izvērtēt un apstiprināt Ministru kabineta rīkojumus par ārkārtējās situācijas izsludināšanu, būs, iespējams, nepieciešams vēl pievērsties šim jautājumam visos iespējamos formātos, jo sagaidāms, ka alternatīvais Lukašenkas režīms... protams, nešaubos, ka saziņā ar Kremli turpinās identificēt valstis, kuras labprāt sūtītu savus pilsoņus viņu tālākai izmantošanai kā šo hibrīdkara ieroci. Līdz ar to šie plūdi, kā tos varētu nosaukt, nelegālās imigrācijas plūdi, ar šo rīkojumu pašu par sevi nav beigušies.

Tāpat ir jāpievērš uzmanība valdībai... arī pret šiem cēloņiem... Un arī Ārlietu ministrijai būtu jādarbojas starptautiskajā laukā, tieši norādot uz šīm noziedzīgajām darbībām, ko Lukašenkas režīms, atbildot uz Eiropas sankcijām, veic pret civilizēto Eiropu.

Aicinu atbalstīt šo lēmuma projektu, lai robežsardze var pildīt savus pienākumus – aizsargāt Latvijas valstiskumu un robežu.

Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Kamēr tiek novērstas tehniskās problēmas saistībā ar iekšlietu ministres pieslēgumu *e-Saeimai*, dosim vārdu nākamajam runātājam.

Vārds deputātam Jānim Dombravam.

J. Dombrava (NA).

Godātie kolēģi! Šobrīd nav runa par to, ko domā Latvijas nacionālisti vai kosmopolīti, konservatīvie vai liberāļi. Šobrīd ir runa par to, kā Latvijai izdosies apturēt pret mūsu valsti vērsto hibrīdkaru.

Esmu gandarīts, ka Ministru kabinets pieņēma nepieciešamos lēmumus un ka Latvijas un Lietuvas dienesti ir sākuši sekmīgi apturēt no Baltkrievijas puses virzītos nelegālo migrantu tūkstošus.

Šajā brīdī mums ir liela atbildība rūpēties arī par vienotu starptautisko pozīciju un vienotu komunikāciju informatīvajā telpā. To ir īpaši svarīgi apzināties, saprotot, ka drīzumā pret Latviju būs vērsta apmelošanas kampaņa dažādās starptautiskās institūcijās. Es ceru, ka neviens kolēģis no Saeimas, it īpaši no tām partijām, kuru biedri ir apsūdzēti par spiegošanu Krievijas labā, nemetīsies šajā informatīvajā cīņā pret Latvijas valsti.

Latvijā ir pietiekami daudz austrumu ietekmes aģentu un tiem noderīgu izpalīgu, bet mūsu valsts pienākums ir būt vienotai šajā, es teiktu, krīzes situācijā, šajā hibrīdkara situācijā, un stingri noturēties savās pozīcijās.

Aicinu šodien balsot "par" šo ārkārtējās situācijas izsludināšanu un Ministru kabineta... komisijas sagatavoto lēmuma projektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Ingai Goldbergai.

I. Goldberga (SASKAŅA).

Cienījamā Saeimas priekšsēdētāja! Ministres kundze! Godātie kolēģi! Atbalstot lēmuma projektu, vēlos vērst uzmanību uz vienu aspektu, kas līdz šim, manuprāt, ir aizmirsts, bet ir ļoti svarīgs minēto pašvaldību iedzīvotājiem, īpaši tiem, kuri dzīvo tiešā robežas tuvumā. Un tas ir patiesas un ticamas informācijas trūkums, kas skar vietējos iedzīvotājus. Informācijas, kā rīkoties vienā vai otrā situācijā, ar kuru tie varētu saskarties krīzes laikā.

Ministre vakar pēc tikšanās ar Latgales pašvaldību vadītājiem teica, ka iedzīvotāju ikdienā nekas nemainīsies, un aicināja uz sadarbību. Atļaušos nepiekrist. Pirmkārt, jau pirms krīzes situācijas izsludināšanas ikdiena mainījās – daudz biežāk pāri pārlidoja helikopters, uz parasti klusajiem ceļiem parādījās netipisks autotransports ar bākugunīm, un nācās arī mēnessgaismā vērot robežsargus ar suņiem, šķērsojot pļavu burtiski mājas tuvumā. Neierastas skaņas, sirēnas nakts melnumā.

Jautājumu no iedzīvotāju puses ir ļoti daudz, un tie ir ļoti praktiski jautājumi, kuri jums, iespējams, izliksies nesvarīgi, bet kuri viņiem ir ļoti, ļoti būtiski. Piemēram, kur zvanīt, ja pamana ko savādu? Vai var zvanīt jebkurā diennakts laikā? Ko darīt, ja pagalmā ienāk kāds svešinieks vai ja iedzīvotājs sastop to mežā? Vai, dodoties sēņot uz mežu, tagad jāņem līdzi pase, un vai pase jāņem līdzi, atrodoties jebkurā vietā skartajās pašvaldībās? Kā ar bērniem? Vai tie vieni var atrasties uz ielas, un ko darīt, ja viņiem nav pases? Vai tūrisma pakalpojumu sniedzējus tas kaut kā ietekmēs? Kādas ir robežsardzes pilnvaras, un vai tās var skart iedzīvotāju ikdienu? Kā rīkoties, ja manā īpašumā notiek kādas aktivitātes, – vai ar mani tās ir jāsaskaņo vai vismaz jāinformē mani par tām?

Izskan jau minējumi un bažas par vietām, kurās varētu tikt izvietotas nometnes. Ārsti uztraucas par to, kas ārstēs nelegālos imigrantus, ja nometnēs tie saslims.

Līdz šim policistu skaits novados samazināts līdz minimumam, un vai var paļauties uz policiju, ja izcelsies kādas nekārtības?

Informācijas vakuumā parasti parādās dažādas spekulācijas, kas jau tiešām uz vietām ir novērojamas.

Otrkārt, lai sadarbotos, kā aicina ministre, ir jāzina, kā.

Atgādināšu, ka, lai gan būtiski ir uzlabojusies sabiedrisko mediju apraide pierobežā, tā tomēr pilnībā neaptver visu teritoriju, un iedzīvotāju paradumus skatīties citu valstu tehniski daudz pieejamākus medijus mainīt ir grūti, un tas prasa laiku.

Un taisnības labad jāsaka, ka augusta sākumā Valsts robežsardzes Robežnieku robežapsardzības nodaļa bija griezusies pie novada iedzīvotājiem ar lūgumu informēt, ja viņi pamana pierobežā personas vai personu grupas, kas nav raksturīgas Latvijas Republikas iedzīvotāju etniskajai vai nacionālajai piederībai.

Informācija tika ievietota Krāslavas novada domes mājaslapā. Jāsaka gan, lai šo informāciju tagad atrastu, ir stipri jāmeklē, un tā ir vienīgā, kas līdz šim vērsās pie iedzīvotājiem. Uzmanīgi divu dienu garumā meklēju informāciju, kas sniegtu atbildes uz iedzīvotāju uzdotajiem jautājumiem, pašvaldību mājaslapās, sociālajos tīklos, ministrijas, robežsardzes informatīvajos avotos. Diemžēl neko atrast neizdevās, bet izdarīt to var pat ļoti vienkārši. Nu, piemēram, var uzdot vienam ierēdnim apkopot šo praktisko informāciju un lūgt pašvaldībām to izplatīt saviem iedzīvotājiem. Tam nav nepieciešami papildu līdzekļi un jaunu biroju un īpašu kampaņu finansēšana.

Runājot ar iedzīvotājiem, izskanēja pavisam vienkārši priekšlikumi, piemēram, būtu labi, ja tiktu izsūtītas īsziņas uz mobilajiem tālruņiem ar informāciju, kur zvanīt, ja rodas ārkārtas situācija. Un pats galvenais – bez atbalsta un izpratnes no vietējo iedzīvotāju puses būs grūti veiksmīgi tikt galā ar radušos krīzes situāciju, bet to var panākt, izturoties ar cieņu un sniedzot atbildes arī uz tik vienkāršiem, bet iedzīvotājiem ļoti būtiskiem ikdienas jautājumiem.

Aicinu atbalstīt lēmuma projektu.

Paldies, kolēģi, par uzmanību.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds iekšlietu ministrei Marijai Golubevai.

M. Golubeva (iekšlietu ministre).

Ļoti cienītā Saeimas priekšsēdētāja! Godātie kolēģi! Otrdien, 10. augustā, Ministru kabinets pieņēma lēmumu izsludināt ārkārtējo situāciju Latvijas un Baltkrievijas pierobežā, ņemot vērā Latvijas Republikas un Baltkrievijas Republikas valsts robežas nelikumīgas šķērsošanas gadījumu skaita strauju pieaugumu, kā arī ievērojot kaimiņvalstī Lietuvā fiksēto lielo valsts robežas nelikumīgo šķērsošanas gadījumu skaitu no Baltkrievijas teritorijas.

Ārkārtējā situācija tiek ieviesta no 2021. gada 11. augusta līdz 2021. gada 10. novembrim Ludzas novadā, Krāslavas novadā, Augšdaugavas novadā un Daugavpils pilsētā. Šis lēmums tiek pieņemts, lai aizsargātu Latvijas Republiku un Eiropas Savienību pret masveida nekontrolētas

migrācijas plūsmu no Baltkrievijas teritorijas, ko režīms izmanto kā ieroci, ar nolūku veidojot nelegālās migrācijas ceļus no trešām valstīm.

Ārkārtējās situācijas iemesls ir būtisks apdraudējums valstij un arī sabiedrības drošībai, kā arī cilvēku veselībai un dzīvībai, to rada ārvalstu mērķtiecīgi organizēta Latvijas valsts robežas masveida nelegāla šķērsošana.

No 6. augusta nelegālo šķērsošanas gadījumu skaits bija krasi pieaudzis – dažu dienu laikā vairāk nekā visā iepriekšējā gadā kopā. Kopš jūlija sākuma Lietuvā organizētā veidā no Baltkrievijas tika iesūtīti vairāk nekā 4000 cilvēku. Pateicoties šim lēmumam, Valsts robežsardze sadarbībā ar Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem ārkārtas situācijas ietvaros pastiprināja robežkontroli un var atturēt nelikumīgos robežpārkāpējus.

Nacionālie bruņotie spēki un Valsts policija sniedz palīdzību Valsts robežsardzei robežas uzraudzībā. Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem, Valsts robežsardzei un Valsts policijai ir tiesības izmantot iespējamās procedūras un līdzekļus, lai atturētu no nelikumīgas robežas šķērsošanas. Konstatējot nelikumīgu robežas šķērsošanu, tiks dots rīkojums atgriezties Baltkrievijā. Dienesti pārliecināsies, vai persona šo rīkojumu ir izpildījusi, un vajadzības gadījumā šo personu pavadīs.

Iekšlietu ministrija sadarbībā ar Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem nodrošinās vietu un infrastruktūru, kur būtu izmitināmas personas, ja tās tiks aizturētas par nelikumīgu robežas šķērsošanu. Uz ārkārtējās situācijas laiku nevarēs pieprasīt patvērumu Latvijā no ārkārtējās situācijas teritorijas. To, protams, varēs izdarīt vispārējā kārtībā citur Latvijā. Šis lēmums uz ierobežotu laiku sašaurinās noteiktu personu tiesības un paplašinās amatpersonu pilnvaras un atbildību lemt par nelikumīgu robežšķērsotāju nekavējošu atgriešanu.

Visi ārkārtējās situācijas noteikumi tiek pieņemti tā, lai pēc iespējas mazāk ierobežotu Latvijas Republikas Satversmē, likumos un starptautiskajās saistībās noteiktās cilvēktiesības. Šie ierobežojumi ir samērīgi ar to leģitīmo mērķi – aizsargāt sabiedrības drošību. Nepieciešamības gadījumā Ministru kabinets lems arī par starptautiskās palīdzības pieprasīšanu caur Eiropas Savienības civilās aizsardzības mehānismu.

Aicinu Saeimu atbalstīt šo lēmumu.

Sēdes vadītāja. Paldies iekšlietu ministrei.

Vārds deputātam Mārim Možvillo.

M. Možvillo (KPV LV).

Labdien, cienījamā Saeimas priekšsēdētāja! Labdien, kolēģi! Vispirms gribu pateikt lielu paldies Jurim Rancānam kā komisijas vadītājam, kas organizēja šo braucienu uz robežu, kā arī lielu paldies Inārai Mūrnieces kundzei un iekšlietu ministrei, ka viņas piedalījās šajā sanāksmē un tiešām reāli demonstrēja ieinteresētību par situāciju uz robežas.

No sava skatpunkta varu teikt tā, ka, kolēģi, mūsu robeža stāv vaļā! Situācija uz robežas šobrīd ir zem jebkuras kritikas, zem jebkuras normālas valsts robežas... izskata. Tiešām es ieteiktu jebkuram, kam ir tāda iespēja, no deputātiem, tai skaitā arī no atbildīgajiem ierēdņiem, aizbraukt uz robežu un paskatīties, kāda ir reālā situācija. Tas nav normāli, ka šajos 30 neatkarības gados mēs savu ārējo robežu neesam spējuši līdz galam izbūvēt un nodrošināt ar tehniskajiem

līdzekļiem, lai mūsu ārējā robeža – gan Eiropas Savienības, gan mūsu valsts robeža –, kas pavērsta pret ne tik draudzīgiem kaimiņiem, būtu pienācīgā kvalitātē un ar attiecīgu aprīkojumu.

Manuprāt, nav vērts šobrīd meklēt, kurš vainīgs, kas un kāpēc nav izdarīts, bet gan jāpievēršas šai situācijai pietiekoši nopietni, jo mēs dzirdam no politiķu mutēm šo apzīmējumu – ka šis ir hibrīdkarš. Acīmredzot šim vārdam arī jādod piepildījums. Ja tas ir karš, tad arī attiecīgi jārīkojas, kā rīkojas kara laikā. Konkrēti šajā brīdī no robežsardzes vadības, no robežsardzes cilvēkiem mēs dzirdējām konkrētas lietas, kas traucē sakārtot robežu ātri un panākt efektu.

Mani neapmierina tas piedāvājums, ko piedāvā Iekšlietu ministrija, – ar robežu sakārtošanu pēc 10... kaut kādiem gadiem, varbūt šobrīd tas plāns par četru gadu soļiem sakārtot robežu... Manuprāt, jārīkojas ļoti aktīvi un tūlīt un šodien.

Līdz ar to es uzskatu, ka nekavējoties ir jāpārskata visi likumi, kas attiecas gan uz robežu, gan uz jautājumiem, kas saistīti ar robežu, un šīm normām, kas attiecas tieši uz robežu, ir jābūt viegli izpildāmām, ātrām, kvalitatīvām. Nevar būt situācija, ka mūsu robeža neatbilst tiem parametriem, tām prasībām, kādas ir normālai robežšķērsošanas vietai, tai skaitā šai patrulēšanas zonai... un visam pārējam.

Runājot par to, kāpēc šobrīd joprojām uz robežas strādā robežsargi un pilda savus pienākumus, varu pateikt – tikai tāpēc, ka viņus vada patriotisms un viņi ir sava darba entuziasti, jo tas, ko viņi paveic ar savām rokām, neietilpst nekādos viņu pienākumos, viņiem tas nebūtu jādara, bet viņi to ir paveikuši, lai nosargātu valsti.

Mums bija iespēja pārliecināties, kā strādā robežsargi konkrēti ar šiem gadījumiem. Un cilvēki reāli stājās pretī ar... ar... godīgi sakot, pretī šai nelegāļu plūsmai, kura tiek dzīta no Baltkrievijas puses... ar ieročiem... uz Latvijas robežu.

Es uzskatu, ka ministrijām ir jārīkojas nekavējoties un visos nepieciešamajos normatīvajos aktos nekavējoties jāievieš izmaiņas, lai mēs varētu jau rīt sākt robežas izbūvi un panākt to, ka mūsu valsts un arī Eiropas ārējā robeža beidzot izskatās pēc robežas un robežsargi var strādāt droši.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds deputātam Viktoram Valainim.

V. Valainis (ZZS).

Labdien, ļoti cienītā Saeimas priekšsēdētāja! Cienītā ministres kundze! Godātie kolēģi! Es par šo lēmuma projektu... Es domāju, ka būtu lieki diskutēt, kāpēc šodien šāds lēmuma projekts ir nonācis mūsu darba kārtībā, bet galvenais, ko es vēlējos minēt, – par šo situāciju pašā pierobežā un kas netiek ņemts vērā šī lēmuma projekta izstrādes procesā. Tās ir ļoti būtiskas lietas – attiecībā uz to, ka ir arī cilvēki, kas dzīvo šajās teritorijās: Krāslavā, Ludzas novadā, tāpat Augšdaugavas novadā. Tur notiek kaut kāda saimnieciskā darbība, notiek kaut kāda cilvēku ikdienas dzīve, kas ar šo lēmuma projektu absolūti netiek respektēta.

Tas ir tas, kāpēc šis lēmums (arī tas, ko valdība pieņēma), manā ieskatā, ir ļoti vāji sagatavots, jo, piemēram, tas, kas attiecas uz tūrisma biznesā strādājošiem, tieši pašā pierobežā tūrisma jomā strādājošiem uzņēmējiem, – kāda būs viņu darbība visus šos mēnešus, kamēr būs ārkārtas stāvoklis? Kā darbosies vīzas, vai viņi varēs uzrunāt savus klientus, ko šobrīd viņi ļoti veiksmīgi

dara?... Kas ir pierobežā... pierobežas tūrisms, kas kaut kādos apstākļos tomēr spēj šobrīd funkcionēt. Pēc šī lēmuma pieņemšanas, kas šobrīd jau stājies spēkā, šiem uzņēmējiem ir radusies virkne jautājumu. Principā, ja mēs ar šo lēmumu aizliedzam uzņēmējiem veiksmīgi strādāt, tad jābūt arī papildu atbalsta mehānismiem, kas šeit vispār ir izlaisti.

Tas pats attiecībā arī uz mežizstrādi... uz darbiniekiem, uz lauksaimniecību. Šobrīd ražas novākšana rit pilnā sparā, un šie ierobežojumi var skart arī kaut kādu uzņēmēju piekļuvi lauksaimniecības teritorijām, tehnikas apkopei, kas šajā brīdī ir ļoti svarīgi, bet risinājumu pa visu šo laiku absolūti... šobrīd nav nekādu, nekas nav arī sagatavots.

Tas pats... Es domāju par šiem praktiskajiem jautājumiem. Ne tikai tas, kādā veidā tagad robežsargi ķers šos migrantus un ko ar viņiem darīs. Tā ir viena lieta. Otra lieta ir arī par šiem cilvēkiem, par kuriem šodien runāja... ministre vispār neko nerunāja, bet no mūsu kolēģiem runāja tikai Goldbergas kundze, un es pilnībā viņai pievienojos. Sazinoties ar šiem pašvaldību vadītājiem, jautājumu ar katru dienu rodas arvien vairāk.

Tas pats attiecībā arī, ja mēs skatāmies uz pašvaldības lomu šajā visā – tātad nodrošināt telpas, ēdināšanu... Par to ir jāmaksā, un, protams, šis maksāšanas... Pieļauju, ka valdība arī samaksās, un gan jau tāda vienošanās ir, bet tajā pašā laikā, ja mēs ejam šo mehānismu, jāsaprot tas, ka caur līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem... šis process aizņem kādu pusgadu, kamēr pašvaldība saņem šo finansējumu. Latgales pašvaldībām pusgadu gaidīt finansējumu – tas ir ļoti ilgs periods. Tas arī būtu jāpārdomā, kādā veidā to padarīt ātrāk un efektīvāk.

Tāpēc, manā ieskatā, šis lēmuma projekts ir jāatbalsta, bet tajā pašā laikā mēs redzam, ka tas ir sagatavots vienpusēji no valsts pārvaldes puses, no valsts, teiksim tā, interešu puses attiecībā uz to, kā apturēt šos bēgļus, bet pilnībā, absolūti nav respektētas iedzīvotāju – to iedzīvotāju, kas tur dzīvo, kas tur nodarbojas ar kaut kādu saimniecisko darbību, – intereses... absolūti šeit netiek respektētas, kas ir, manuprāt, liela kļūda. Nav vajadzīga sevišķa piepūle, ir nepieciešama vienkārši sagatavošanās un iedziļināšanās šo iedzīvotāju problēmās, viņu ikdienas jautājumos, kas, es ceru, tuvākajā laikā arī notiks. Kādu speciālu atļauju sagatavošana vai jaunu dīkstāves pabalstu ieviešana tiem uzņēmējiem, kuru bizness šī lēmuma dēļ vienkārši apstāsies, vai arī speciālu atļauju izdošana atsevišķiem uzņēmējiem, kuriem piekļuve atsevišķām teritorijām tomēr būs nepieciešama, kura ar šo lēmumu tiks liegta.

Ceru, ka šīs lietas tiks ņemtas vērā turpmākajā procesā šajos mēnešos, jo viens ir risināt problēmas, otrs ir tas, ka ir cilvēki, kurus tas skar daudz tiešāk nekā tos, kas dzīvo Rīgā vai lemj no kādas citas pilsētas, kas ir tālu no reālās notikumu vietas, par ko mēs šobrīd runājam.

Paldies.

Un aicinu atbalstīt.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds deputātei Ļubovai Švecovai.

Ļ. Švecova (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Kolēģi, labrīt, un paldies par iespēju uzstāties! Visā šajā problemātikas kontekstā es gribu pievērst uzmanību vienam aspektam.

Mēs zinām, ka Lietuvā problēmas ar migrantu pieplūdumu jau sākās jūlija sākumā vai pat jūnija beigās. Kāda rīcība sekoja attiecīgi no Latvijas dienestiem, no Latvijas Iekšlietu ministrijas šajā sakarā? Jā, protams, Latvija atbalstīja lietuviešu kolēģus un nosūtīja trīs ģeneratorus, trīs teltis un 3000 segu kolēģiem Lietuvā. Vienlaikus, man liekas, visiem no ģeogrāfijas ir zināms fakts, ka Latvijas–Baltkrievijas valsts robežu veido 170 kilometri. Un tur, kur ir Lietuva, blakus ir arī Latvija. Vai jau jūlijā nevajadzēja uzsākt aktīvu darbu, preventīvu sagatavošanos, lai arī Latvija būtu gatava iespējamiem riskiem, un piedāvāt risinājumus bēgļu krīzei? Nē! Jūlijā Latvija vēl aizvien... un Latvijas iekšlietu ministre uzskata, ka riski nav tik augsti un nav nepieciešams domāt... vai apmeklēt robežu, vai arī celt trauksmi pierobežā. Ko mēs redzam? Jūlija beigās mūsu ministre gatavojas praidam un uzstājas, un akcentē problemātiku, kas skar tikai un vienīgi naida runu.

Izskatās, ka mēs nepamanām, ka patiesībā mums ir migrantu un bēgļu pieplūduma problēmas. Bet mums ir citas problēmas, kur iekšlietu ministre tērē savu laiku un resursus. Ja mēs šodien ar jums apskatīsim publisko mediju telpu, mēs redzēsim, ka "Delfi" publicē iekšlietu ministres, tā teikt, publikāciju, kurā runā par nepieciešamību stiprināt tiesībsargājošo iestāžu spēju reaģēt uz naida noziegumiem. Mēs neatradīsim iekšlietu ministres vai viņas padomnieku publikācijas publiskajā vidē par pienākumu stiprināt tiesībsargājošo iestāžu spējas reaģēt uz bēgļu krīzi. Diemžēl šis jautājums kļuva aktuāls krietni novēloti un krietni pēc tam, kad problēma jau sasniedza vai sāka sasniegt kritisko robežu, respektīvi, kad bēgļu centrs jau ir pārpildīts un kad pierobežā dzīvojošiem cilvēkiem rodas ļoti, ļoti daudz jautājumu.

Manuprāt, nekompetence un attiecīgi arī novēlota reaģēšana ir sekas tam, ka viss kopumā, robežas stāvoklis attiecīgajā posmā 173 kilometru garumā, ir tik bēdīgā stāvoklī, kā to tikko minēja Možvillo kungs.

Manuprāt, arī Goldbergas kundzes ieskicētās problēmas par pašvaldības iedzīvotāju informētības līmeni un problemātikas apzināšanu, un to, ka nepieciešams reaģēt, parāda neprofesionalitāti, nesagatavotību un pavisam citu prioritāšu esamību Iekšlietu ministrijas dienaskārtībā.

Mīļie cilvēki, diemžēl, man liekas, mēs kārtējo reizi redzam, ka slīcēja glābšana ir paša slīcēja rokās. Tātad pierobežā dzīvojošiem pašiem jāspēj sevi aizsargāt, pašiem jāspēj saplānot savu dzīvi un pašiem jāspēj reaģēt uz attiecīgo situāciju. Manuprāt, tas ir nepieņemami un arī liek aizdomāties par to profesionalitātes un kvalitātes līmeni, kas attiecīgajā jomā ir aktualizēts un kas darbojas Iekšlietu ministrijas resorā.

Es noteikti atbalstu un balsošu "par" ārkārtējās situācijas izsludināšanu, tikai vēlos, lai Iekšlietu ministrija un tajā strādājošie nodarbotos ar to, kas ir patiesi svarīgi un kas ir aktuāli Latvijas valsts iedzīvotājiem.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds deputātam Vjačeslavam Dombrovskim.

V. Dombrovskis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Augsti godātie kolēģi! Protams, es neredzu nekādu citu variantu kā atbalstīt šo Saeimas lēmumu – ārkārtējā situācija ir jāizsludina.

Vai bēgļu krīze tiks atrisināta, vien pieņemot šo Saeimas lēmumu, to, protams, laiks rādīs.

Diemžēl līdzšinējā valdības performance neliecina par spēju operatīvi un efektīvi rīkoties tieši krīzes situācijās. Skaisti runāt ir viena lieta, bet strādāt reālas krīzes situācijā, kā mēs redzam šo pēdējo divu trīs gadu laikā, ir kaut kas pilnīgi cits.

Kolēģi, diemžēl mūsu valsts pārvalde... likumdevējs ir pieradis risināt jautājumus, pieņemot jaunus likumus, neskaitāmus likumu grozījumus, Saeimas lēmumus, rezolūcijas un tā tālāk, bet otra puse – mēs runājam, protams, par Baltkrieviju – ir pieradusi pie konkrētas rīcības. Nav ļoti grūti prognozēt notikumu attīstību šajā jautājumā. Nav nekādu šaubu, ka otra puse ir vairāk sagatavota izlēmīgai rīcībai ar migrantiem. Šeit es, protams, runāju par to, ka jebkāda fiziska spēka pielietošana no Latvijas robežsargiem, policijas, karavīriem attiecībā uz migrantiem neapšaubāmi tiks plaši atspoguļota pasaules medijos. Tas, ka baltkrievu puse šādi var rīkoties, nevienam nav nekāds noslēpums.

Eiropas Savienības valstij Latvijai tas kaitējums un tā cena starptautiskajai reputācijai, protams, būs nesamērojami lielāka – par jebkādu pārmērīga spēka pielietošanu, kas ir ļoti ticama šajā krīzes situācijā. It īpaši – it īpaši! –, ja migranti būs sievietes un bērni. Un ļoti iespējams, ka tieši ar tādu nodomu liela daļa migrantu būs sievietes un bērni.

Līdz ar to var prognozēt, ka liela daļa migrantu tomēr nonāks Latvijas teritorijā, un mūsu pienākums būs viņus izmitināt, barot, un tas viss, protams, būs par Latvijas nodokļu maksātāju naudu.

Šodien ārā ir augusts, drusku rudenīgs, bet pavisam drīz iestāsies oktobris un vairs nebūs iespējams šos migrantus turēt teltīs. Tad viņus vajadzēs apgādāt ar pienācīgiem dzīves apstākļiem. Ja ne, tad atkal bildes ceļos pa visu pasauli par to, cik nežēlīgi Latvija rīkojas ar migrantiem.

Tātad, kolēģi, skaidrs, ka vienīgais risinājums ir barjeras uz robežas, kas, protams, prasīs laiku. Ja Lietuvas puse rēķina, ka viņiem barjeru būvniecība maksās ap 152 miljoniem eiro (un tas ir 508 kilometriem Baltkrievijas–Lietuvas robežas), tad vienkāršs aprēķins liecina, ka mums tās barjeras varētu izmaksāt vismaz 52 miljonus eiro – uz mūsu robežas.

Protams, mums, visticamāk, tas izmaksās dārgāk. Kā mēs zinām – būvnieku kartelis un tā... Tāpēc tas, kas trūkst šajā anotācijā, ir tas, ka vajadzētu pēc iespējas ātrāk uzdot mūsu būvnieku kartelim vienoties par cenu, par kādu tas ir gatavs uzbūvēt to žogu.

Kolēģi, es vēlētos ticēt, ka tas viss beigsies labi, bet diemžēl mēs redzam, ka valdības rīcībspēja pēdējos gados... atliek tikai cerēt uz Dieva palīdzību.

Aicinu atbalstīt, protams.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ivanam Klementjevam.

I. Klementjevs (SASKAŅA).

Godātā priekšsēdētājas kundze! Ministres kundze! Kolēģi! Vakar es jau ne pirmo reizi apmeklēju robežu un biju arī daudzās citās vietās. Tā ka mēs redzam to situāciju un sekojam līdzi daudzu gadu garumā.

Problēma, kas bija 10 gadus atpakaļ, piecus gadus atpakaļ, tāpat arī šobrīd tā ir problēma – mūsu robeža ar Baltkrieviju nav nostiprināta. Protams, situācija ir ļoti sarežģīta, tā kā mūsu robeža iet pa ūdeni 42 kilometrus, pa purviem arī iet 11 kilometrus, kur nav tik vienkārši izbūvēt... gan uzlikt žogu, gan uzlikt laipas, bet par tiltu būvniecību ir īpašs stāsts, tāpēc ka mēs redzam, ka mums ir apturēti divi ģenerālprocesi... vēl turpinās par šo tēmu, bet gribu griezties arī pie Valsts kontroles. Lūdzu, aizbrauciet un pārbaudiet, par kādu naudu mēs varam uzbūvēt tiltus tajos apstākļos, kas tur ir. Nav uz smilts grunts...

Tā problēma, kas pašlaik ir, kas palīdzētu mums aizturēt bēgļus, – tā ir robežas izbūve tā, kā tas ir paredzēts pēc Eiropas Savienības standartiem, bet pašlaik diemžēl mēs esam ļoti tālu no tā. Mums vajag gatavoties tam, ka tuvākajos gados mums vajadzēs dot 27 miljonus eiro. Tas ir uz šo brīdi, bet cenu kāpums visām precēm – benzīnam, elektrībai – ir ļoti straujš, jūs paši redzat. Mēs varam paredzēt, ka tas varētu izmaksāt 40 vai 50 miljonus, bet tas ir nepieciešams. Mēs arī varam pieprasīt to naudu (jau daudz reižu teica Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija) no Eiropas Savienības, tāpēc ka mēs esam pēdējā Eiropas Savienības robeža šinī virzienā. Mums ir tiesības pieprasīt naudu.

Vajag būt daudz aktīvākam gan premjerministram, gan iekšlietu ministrei, bet to rīkojumu, ko pieņēma Ministru kabinets desmitajā datumā... šī gada augustā, es atbalstu pilnībā, tāpēc ka, ja mēs neizdarīsim to, tad vajadzēs gatavoties tam, ka mums vajadzēs būvēt telšu pilsētiņas, vajadzēs sagatavot arī barošanas punktus, medicīnas punktus... un tiesas procesiem arī. Tā ka labāk tagad pasludinām ārkārtējo situāciju tiem trīs novadiem un Daugavpils pilsētai, lai novērstu uzreiz... no sākuma to problēmu. Bet tas, kas paliks aizmugurē, tas paliks.

Bet tas, ka mēs piesaistām gan zemessargus, gan Aizsardzības ministriju, ir ļoti labi, tāpēc ka mēs varam gan pārbaudīt, gan arī mācīties no tā visa, kā sadarboties mūsu valsts institūcijām. Tā būs ļoti laba pieredze. Varbūt mums vajag padomāt arī par to, ka vajag gatavot tādu... tādu, nu, maiņu vai rezerves daļu, kas var, piemēram, aizvietot vai palīdzēt robežsargiem tajos gadījumos, kad tas ir nepieciešams. Tas ir pēc tāda principa kā Itālijā: ir tādi karabinieri – kara laikā viņus varēja pielietot kā karavīrus, viņi ir apmācīti, bet, atbraucot no misijām, miera laikā viņus var pielietot kā policijas darbiniekus. Viņi ir apmācīti, viņiem ir visas tiesības to darīt.

Tā ka, es domāju, tas nav slikti. Pieredzi arī mums vajag – divām ministrijām pulcēties kopā un arī parunāt par šo tēmu... ir iespējams tā vai nav iespējams, vajag vai nevajag – tad tie cilvēki būs sagatavoti. Mācīties nekad nav par vēlu, mācīties nekad par daudz arī nevar būt.

Tā ka aicinu atbalstīt šo rīkojumu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds deputātei Ramonai Petravičai.

R. Petraviča (KPV LV).

Labrīt, cienījamā Saeimas priekšsēdētājas kundze! Godātie kolēģi! Situācija uz Latvijas–Baltkrievijas robežas rada draudus ne tikai Latvijas, bet arī visas Eiropas Savienības drošībai un spējai kontrolēt imigrantu pieplūdumu valstī.

Pašreizējā atbildes reakcija ignorances dēļ ir bijusi nepamatoti novēlota, neskaidra un nepietiekami efektīva. Pirmkārt, jāmin, ka pašreizējā rīcība rada iespēju Baltkrievijas

autoritārajam režīmam imigrantu krīzi izmantot kā politisku sviru pret Latviju un Eiropas Savienību. Papildus tam tas ļauj Baltkrievijas režīmam turpināt... atļaut... brīvu imigrantu pārvietošanos līdz un pāri robežai, lai Eiropas Savienības dalībvalstīm, nespējot šo krīzi atrisināt, uzspiestu, piemēram, sankciju pret Baltkrieviju atcelšanu, prasību pēc finansējuma, lai izmitinātu bēgļus Baltkrievijā, politisko pretinieku izdošanu un tamlīdzīgi. Šāds scenārijs, jāatzīst, gan mazākā mērā, ir sevi parādījis Turcijā, kas tika izmantota par migrantu buferzonu Eiropas Savienībai.

Otrkārt, kāpēc valsts nostājai jābūt kategoriski pret jebkādu pašreizējās krīzes imigrantu uzņemšanu vai izmitināšanu valstī. Veidojot krīzes pārvarēšanas politiku, pēc iespējas lielāks finansējums un politiskā kapitāla daudzums jāvelta krīzes apturēšanai, nevis pielāgojumiem krīzes pārvarēšanai. Šajā gadījumā izmitināšanai un mītnes vietu apsargāšanai nepieciešamie resursi jāpārdala robežas aizsardzībai.

Balstoties uz Nacionālo bruņoto spēku komandiera Leonīda Kalniņa teikto... Baltkrievijas robeža ir nepietiekami aprīkota, rezultātā tajā rodas drošības caurumi. Šo caurumu, kā arī visas robežas nepietiekama aizsardzība ātri pārpildīs izmitināšanas vietu kapacitāti, radot resursu iztrūkumu. Latvijas valstij un Eiropas Savienībai ir jārada skaidra ziņa, ka imigranti šeit nav gaidīti. Pretējā gadījumā kļūs intuitīvi... sagaidīt lielāku migrantu pieplūdumu, sakot, ka viņi, iespējams, tiks uzņemti.

Treškārt, kāpēc imigrantu asimilācija Latvijas sabiedrībā ir teju neiespējama un nevēlama. Apskatot nevēlamo gadījumu... kad šie imigranti tiek izmitināti Latvijā, ir jāņem vērā ilgtermiņa sekas, ko viņu uzturēšanās šeit rada. Vispārēja izstumšana, kultūras neatzīšana, šķēršļi ienākumu ieguvei viņiem liktu meklēt alternatīvas iespējas pretoties, kas, kā novērots citu Eiropas Savienības valstu gadījumos, izpaužas kā naids, segregācija noslēgtās komūnās un centieni nelegāli iegūt līdzekļus. Spilgts piemērs ir Vācijas pilsēta Kreicberga, kurā šādas komūnas ir izveidojušās. Pretējā gadījumā... to integrācija nav saņēmusi plašu publisku atbalstu sabiedrībā. Nesen pieredzētā Francijā nereģistrētā imigranta rīcība, nodedzinot baznīcu, nogalinot tās priesteri, kā arī citi terora akti un uzbrukumi sabiedrībā rada pamatotas bailes par drošību. Nav pamata domāt, ka šis imigrantu pieplūdums noziegumus neveiks, tāpēc imigrantu ielaišana valstī... tā atbalstītājiem būs jāatbild par katra imigranta naida, terora vai seksuālo noziegumu.

Integrācija, nespēja pārvarēt ievērojamas kulturālās un reliģiskās atšķirības... No Tuvējiem Austrumiem imigrējošiem bieži vien ir diametrāli atšķirīga izpratne par morāles un kultūras normām, sākot ar dažādu pakalpojumu un apģērbu ierobežošanu sievietēm, līdz beidzot ar bērnu tirdzniecību un vēlākām precībām. Šīs vērtības nav Latvijas sabiedrībai, jebkurai Eiropas Savienības dalībvalstij un man pieņemamas.

Rietumeiropas lielāko pilsētu terora aktos un naida uzbrukumos piedzīvotais, nodalīta imigrantu komūnu veidošanās un sabiedrības apdraudēšana Latvijā nedrīkst notikt.

Kolēģi! Valsts reakcijai uz imigrācijas krīzi uz Latvijas–Baltkrievijas robežas ir jābūt daudz pragmatiskākai, lai mazinātu kaimiņvalsts spēju uz Latviju un Eiropas Savienības valstīm izdarīt politisku spiedienu un mazinātu arī pašu imigrantu iniciatīvu šeit ierasties. Rietumvalstu pieredze šīs problēmas risināšanai viennozīmīgi norāda uz *(Skaņas pārrāvums.)*... pret jebkādu migrantu...

Sēdes vadītāja. Paldies. Paldies Petravičas kundzei. Debašu laiks ir beidzies.

Vārds deputātam Jānim Iesalniekam.

J. Iesalnieks (NA).

Labdien, kolēģi! Nacionālā apvienība jau pagājušās nedēļas otrdienā tikās ar robežsardzes vadību un iekšlietu ministri. Tobrīd, kad Latvijas robežu no Baltkrievijas puses bija šķērsojuši vien daži desmiti nelegālo imigrantu, mēs norādījām, ka, Lietuvai pamazām slēdzot savu robežu un veiksmīgi atspiežot migrantus, ir tikai loģiski, ka viņi nāks un tiks virzīti uz Latvijas robežas pusi. Tāpēc mēs aicinājām jau tajā brīdī izsludināt ārkārtējo situāciju un nostiprināt Latvijas–Baltkrievijas robežu.

Diemžēl pagājušajā nedēļā iekšlietu ministre un robežsardzes vadība uzskatīja, ka šie draudi, ka Latvijā atkārtosies Lietuvas scenārijs, ir mazticami, bet dažas dienas vēlāk jau pierādījās, ka man un Nacionālās apvienības kolēģiem bija taisnība. Iekšlietu ministre un robežsardzes vadība bija bijuši pārāk optimistiski, bezrūpīgi pret šo situāciju. Tā vietā pagājušajā nedēļā iekšlietu ministre izvēlējās apmeklēt izklaides pasākumu "Baltijas praids", nevis nostiprināt Latvijas–Baltkrievijas robežu.

Protams, labāk vēlu nekā nekad. Šonedēļ Ministru kabinets ir spēris vajadzīgos soļus, lai robežu nostiprinātu. Manuprāt, būtu svarīgi, ka Iekšlietu ministrija jau tuvāko nedēļu laikā nāktu Ministru kabinetā ar informatīvo ziņojumu un nepieciešamajiem normatīvo aktu projektiem, lai jau šogad varētu pabeigt nostiprināt Latvijas–Baltkrievijas robežu ar drošu žogu, ar visām novērošanas ierīcēm, jo skaidrs, ka Lukašenka nerimsies un sūtīs migrantus pāri, testējot mūsu robežas stiprību.

Es domāju – iekšlietu ministre var būt droša, ka tieši tas, kā viņa tiks galā ar šo krīzi un cik nelegālo imigrantu iekļūs Latvijā arī pēc šī rīkojuma par viņu atspiešanu, – tieši tas būs faktors, pēc kura Nacionālā apvienība un sabiedrība kopumā vērtēs viņas darbu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds deputātam Krišjānim Feldmanam otro reizi.

K. Feldmans (JK).

Vēlējos papildināt savu iepriekš teikto ar to, ka... jāsaprot, ka Kremļa ietekmes aģenti neguļ, nesnauž, viņi jau ir sākuši celt savas galvas visvisādos komunikācijas kanālos. Tāpēc saistībā ar šo rīkojumu mums jābūt... visiem Saeimas deputātiem jābūt morāli gataviem izturēt šos mēģinājumus ietekmēt gan mūsu, Latvijas, pilsoņu prātus, gan arī, protams, atstāt ietekmi uz Saeimas deputātu domām. Tas ir viens.

Otrs. Šo krīzi mēs nepārvarēsim – tā pilnīgi – bez pilsoņu, īpaši to, kas dzīvo pierobežas rajonos, piedalīšanās, un tieši ar šo savu pilsonisko aktivitāti, kas citstarp ietver arī ziņošanu tiesībsargājošajām iestādēm, vietējai policijai, ja apvidū tiek manītas pārvietojamies valsts iekšienes virzienā pirms tam neredzētas, nepazīstamas personu grupas bez tāda... ar pirmšķietami neskaidru iemeslu, kādēļ lai viņi tur atrastos... tad, protams, aicinājums no manas puses būtu ziņot tiesībsargājošajām iestādēm.

Cik man zināms, ir bijuši gadījumi, ka iepriekš... nu, iepriekšējā periodā, ārpus šīs krīzes... pilsoņiem aktīvi piedaloties, ir izdevies palīdzēt aizturēt nelegālos imigrantus.

Tāpat paldies arī tiem, kas raksta un piedāvā palīdzību robežsardzei. Un citstarp esmu pat (interesanti!) saņēmis piedāvājumus no vietējiem, nu, vismaz no viena zemes īpašnieka, par to, ka

viņš būtu gatavs dot zemi lietošanā robežsardzei gadījumā, ja būtu nepieciešams izvērst kaut kādas aktivitātes tieši robežas aizsardzības jomā.

Tā ka paldies visiem pilsoņiem, kas aktīvi piedalās...

Sēdes vadītāja. Paldies. Paldies. Arī debašu laiks ir beidzies.

Vārds deputātam Borisam Cilevičam.

B. Cilevičs (SASKAŅA).

Paldies. Cienījamie kolēģi! Acīmredzot šis lēmums ir vajadzīgs, bet daži momenti man izraisa nopietnas bažas – un tieši tas, kā šis lēmuma projekts... tā anotācijā un arī amatpersonu un deputātu komentāros tiek interpretētas mūsu starptautiskās saistības. Cienījamā iekšlietu ministre apgalvoja, ka atteikums pieņemt un izskatīt patvēruma pieteikumus ir samērīgs un pamatots. Nekādus argumentus es nekur neredzu. Ir tāda – diezgan garāmejot – atsauce uz vienu Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu, kaut gan šī sprieduma interpretācija ir apšaubāma.

Kolēģi! Es gribu jums atgādināt, ka tiesības uz patvērumu kā tādas nav tieši minētas Eiropas Cilvēktiesību konvencijā, bet ir ļoti plaša Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūra, kas interpretē 3. pantu, tas ir, spīdzināšanas un nežēlīgas un pazemojošas apiešanās aizliegums – interpretācija kontekstā tieši tiesībās uz patvērumu. Faktiski neizraidīšanas principa *(non-refoulement)* pārkāpums tiek pielīdzināts 3. panta pārkāpumam.

Protams, mums nav pienākuma piešķirt patvērumu visiem, kas to prasa, bet mums ir pienākums izskatīt visus pieteikumus, tai skaitā arī no tiem, kas šķērso robežu nelegāli. Un visas personas, kas ir Latvijas jurisdikcijā... nu faktiski konvencija viņām paredz šādas tiesības iesniegt pieteikumu. Protams, var tikt piemērotas paātrinātas procedūras, kas tiek paredzētas gan Eiropas Savienības direktīvās, gan arī mūsu Patvēruma likumā, bet vispār atteikties pieņemt un izskatīt pieteikumu mēs nedrīkstam.

Ja es kļūdos un tā tas nav, es gribētu redzēt nopietnu juridisku pamatojumu. Pagaidām es to neredzu. Un tie kolēģi, kam rūp Latvijas starptautiskais imidžs un kas ir norūpējušies, un kas vēlas cīnīties pret kaut kādiem ienaidniekiem, kas ir gan apkārt, gan iekšā un tā tālāk... nu, es saprotu, tā ir tāda pastāvīga retorika. Kolēģi, vai nevajadzētu sākt ar to, lai nodrošinātu, ka visi lēmumi, ko mēs pieņemam, pilnībā atbilstu mūsu starptautiskajām saistībām?

Es gribu jums atgādināt diskusijas pavisam nesen, kad līdzīgas situācijas, būtībā daudz smagākas un nopietnākas situācijas, bija citās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Tad tie paši kolēģi runāja no tāda skatpunkta – "ne mana cūka, ne mana druva", lai viņi to risina, nekāda solidaritāte nav vajadzīga. Jau toreiz daži tālredzīgi eksperti paredzēja, ka nevajadzētu tā rīkoties, jo var pienākt diena, kad mums būs vajadzīgs starptautisks atbalsts un solidaritāte, un tagad šī diena, šķiet, ir klāt.

Un pēdējais, ko es gribētu teikt. Man nopietnu izbrīnu rada tas, ka šajā diskusijā es nedzirdu runas ne no viena deputāta no tās partijas, kas ir uzņēmusies atbildību par iekšlietu jomu, no tās partijas, kas sludina, ka visu cilvēku tiesību nodrošināšana ir šīs partijas prioritāte.

Kolēģi! Tā ir jūsu atbildība. Vai jums tomēr nevajadzētu paust savu pozīciju šai diskusijā? Jūs daudz runājat par naida runu. Vai jūs esat pārliecināti, ka šajās debatēs jau neizskanēja dažas piezīmes, kas var tikt uzskatītas par naida runu? Vai tas, ka jūs esat valdībā un jums faktiski jāturas pie koalīcijas ar visiem spēkiem, – tas maina jūsu pozīciju? Vai jūsu principi attiecas tikai

uz citām valstīm? Man šķiet, ka tas tiešām ir ļoti nopietns izaicinājums, kā mēs varam risināt savas drošības problēmas, tai pašā laikā pilnībā cienot cilvēktiesības un mūsu starptautiskās saistības. Es tomēr gribētu dzirdēt jūsu komentārus un pamatojumus.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds deputātam Edvīnam Šnorem.

E. Šnore (NA).

Labdien, cienījamie kolēģi! Situācija uz Baltkrievijas robežas, kā jau šeit izskanēja, patiešām ir dramatiska. Aprīkojums uz Baltkrievijas robežas nav salīdzināms ar to aprīkojumu, kas Latvijai ir uz Krievijas robežas. Gandrīz pusi no visiem robežu pārkāpumiem, kas ir uz Baltkrievijas robežas, pirmie atklāj nevis robežsargi, bet vietējie iedzīvotāji.

Tātad situācija... Tā faktiski ir ārkārtas situācija, un ir nepieciešami ārkārtas risinājumi. Izskan pārmetumi par šo rīkojumu, ka tajā ir punkts, kas paredz, ka Latvija nosaka to, ka šajās ārkārtas situācijas teritorijās uz ārkārtas situācijas laiku robežpārkāpēji nevarēs pieprasīt un iesniegt patvēruma pieteikumus. Protams, būs sūdzības. Protams, būs protesti. Tie jau ir... Lietuvā mēs to redzam jau pilnā mērā, bet tajā pašā laikā es atgādinu, ka uz kārts ir likta valsts drošība.

Vai nu mēs turam savu robežu pilnībā vaļā, ļaujam visiem, kas grib, nākt iekšā... Tātad sākumā tie ir simti, pēc tam tūkstoši, tie var būt desmit tūkstoši, to mierīgi var noorganizēt Krievija un Baltkrievija. Mēs pārpildām Muceniekus, pārpildām Daugavpils centru, liekam Latvijas iedzīvotājiem par to visu maksāt – Latvijas pensionāriem, skolotājiem, policistiem –, faktiski no savas algas par to visu maksāt. Un pēc tam, pēc gada, diviem, vai tad, kad beigsies kaut kāda birokrātiskā procedūra, konstatēs, ka visdrīzāk šīs patvēruma tiesības nav bijušas. Tad var izveidoties vēl trakāka situācija, nekā tā ir Lietuvā, un līdzināties tai krīzei, kāda bija 2015. gadā Vācijā.

Es varbūt atgādināšu tiem, kas šo situāciju tikai tā virspusēji ir analizējuši. Kas ir šie tā saucamie bēgļi vai patvēruma pieprasītāji, kas tagad nāk uz Baltkrievijas robežu? Tie ir cilvēki no Irākas, kuri ar reisa lidmašīnu ir atlidojuši uz Minsku, kuri pēc tam no Minskas ar taksi ir aizbraukuši uz Latvijas robežu un tur sagaida, ka viņus Baltkrievijas robežsargi atved uz Latvijas robežu... un viņi sagaida, ka viņi nonāks Eiropas Savienībā, civilizēti pieprasīs šo patvērumu... saņems šo statusu, izliksies par mazaizsargātām personām. Naivie eiropieši tam visam noticēs, kā tas jau bija Vācijā, sagaidīs viņus ar aplausiem... 2015. gada Vācija... šīs ainas. Un šādā veidā tas viss notiks.

Latvijā... Ir jādod pilnīgi skaidrs signāls, ka Latvijā šādā veidā tas nenotiks, ka Latvija savas robežas aizsargās pa īstam. Es atgādinu arī, ka Latvija ir viena no tām retajām Eiropas Savienības valstīm, kurā jau tagad ir noteikta krimināla atbildība par robežas nelikumīgu šķērsošanu. Un varbūt tieši tāpēc mums, kā saka, to gribētāju pamēģināt ir bijis mazāk nekā Lietuvā. Tāpat ir labi, ka Latvijas iestādes... Daugavpils tiesa, cik es saprotu, jau ir piemērojusi apcietinājumu. Mums ir paredzēts cietumsods par šādām darbībām. Un tāpēc mūsu, teiksim, maz aprīkotā robeža... nu tā kaut kādā veidā vēl funkcionē, tāpēc ka mums ir šīs likuma attiecīgās normas.

Bet vēlreiz atgādinu – situācija ir ārkārtas situācija! Un šajā gadījumā, es domāju, mums nebūtu jānodarbojas ar lieku birokrātiju, situācija nebūtu tālāk jāpasliktina.

Aicinu visus atbalstīt šī dokumenta apstiprināšanu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds deputātam Jurim Rancānam.

J. Rancāns (JK).

Labdien vēlreiz, kolēģi! Es gribētu mazliet reflektēt uz atsevišķu kolēģu izteikumiem un varbūt vairāk arī paskaidrot atsevišķus punktus šajā rīkojumā.

Pirmkārt, uz Valaiņa kunga stāstu par to, ka tagad cietīs pašvaldības, uzņēmēji, kas ir pierobežā. Nu, piedodiet, kolēģi, es aicinu vēlreiz izlasīt rīkojumu, kas tur ir teikts. Tur uzņēmējdarbība nekādā veidā nav pieminēta. Protams, ja neskaita tos, kuri par savu uzņēmējdarbību uzskata personu vai preču nelikumīgu pārvietošanu pāri mūsu robežai; tie gan varētu ciest no tā, ka šobrīd būs pastiprinātas patruļas uz tā saucamās zaļās joslas un robežsargi kopā ar Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem un Valsts policijas specvienībām varētu arī nepieļaut šādus kontrabandas gadījumus, kad preces... Tāda veida "uzņēmēji" (pēdiņās) gan varētu ciest.

Es gribētu arī teikt, ka šis biznesa modelis, kad tiek aicināti tūristi no ārvalstīm bezmaz vai nolūkā iekļūt Eiropas Savienībā, šobrīd ir raksturīgs Baltkrievijai, nevis Latvijai. Nevienam uzņēmējam Latvijā nav tāds biznesa modelis, ka tagad viņš tūrisma veidā izmitinās bēgļus un patvēruma meklētājus. Valaiņa kunga apgalvojumi par to, ka tagad netiks izsniegtas vīzas, ir pilnīga sabiedrības maldināšana. Tā nedrīkst, kolēģi! Aicinu būt precīziem tad, kad mēs atreferējam to, kas ir šajā rīkojumā, un kad mēs pieņemam politisku lēmumu.

Runājot tālāk par cilvēktiesībām, kas izskan. Tas, ko es aicinu saprast. Pirmkārt, mums visiem šajā brīdī ir jāsaprot, ka notiek hibrīdkarš, un demokrātijām ir jāspēj sevi aizsargāt. Šobrīd šī cilvēktiesību šaurā izpratne tiek izmantota kā hibrīdkara instruments. Ļoti labi Edvīns iepriekš norādīja, ka šādā veidā, ja mēs paļaujamies uz cilvēktiesībām un katru šo stāstītāju par to, ka mums ir jāpieņem visi un pēc tam ir jāizvērtē, mums jāuzceļ milzīga infrastruktūra. Tādā gadījumā mēs vienkārši zaudēsim šo hibrīdkaru. Ļoti vienkārši. Piegādāt reisus ar nelegālajiem imigrantiem no Tuvo Austrumu valstīm un arī no citām valstīm, es domāju, Baltkrievijai un Krievijai nebūtu nekādu problēmu. Tieši tā! Mums šeit atlidotu 10 000 sieviešu ar bērniem. Lūdzu! Uzturiet, maksājiet!

Es teiktu, ka pirmām kārtām mums jādomā par savām sievietēm un saviem bērniem un jānodrošina šeit, mums valstī, drošība, kas šobrīd mums ir pierasta lieta tādā pašsaprotamības līmenī. Bet šī drošība nav pašsaprotama, tā ir jāsargā un jāsargā preventīvi, jo mēs redzam, kas ir noticis tajās valstīs, kur šī naivā cilvēktiesību... tāda interpretācija – nu tagad mēs te ņemsim visus, un visi būs tik labticīgi un neko sliktu mums nedarīs – ir pilnīgi izgāzusies, pilnīgi nav attaisnojusies. Un es noteikti nevēlētos Latvijā redzēt nevienu tamlīdzīgu situāciju.

Pats sliktākais, ka šie cilvēktiesību – šīs šaurās izpratnes – translētāji nekad nevienā no šīm valstīm nav uzņēmušies atbildību ne par vienu teroraktu, kas tur ir noticis, ne par viena cietušā dzīvību. Un pats sliktākais, ka šobrīd šo atbildību tiek mēģināts futbolēt mums, uz Latviju, ka mēs neuzņemam, bet neviens nenosoda Baltkrievijas režīmu par to, ka tas šobrīd izmanto šos cilvēkus un viņu naivās cerības, vēlēšanos nokļūt Eiropas Savienībā. Un nez kāpēc to mēģina padarīt par mūsu problēmu. Tā ir Lukašenkas kunga problēma un viņa valsts problēma, ka viņš ir

uzaicinājis, un, ja viņš ir uzaicinājis sievietes un bērnus, tad tas ir viņa pienākums viņus uzturēt vai arī attiecīgi raidīt atpakaļ. Viņiem taču ir sava likumdošana.

Un visbeidzot, ja mēs runājam par mūsu starptautiskajām saistībām un konvencijām. Varbūt deputātu kungi būs jau piemirsuši... pirms kāda laika, bet... šie starptautiskie līgumi paredz iespēju ārkārtas situācijā atkāpties no atsevišķu saistību izpildes, un šis juridiskais mehānisms ir nodrošināts.

Tā ka, kolēģi, nerunāsim muļķības un atbalstīsim šo konkrēto sagatavoto lēmuma projektu. Mums vēl daudz darba priekšā, lai mūsu drošību, kas mums līdz šim ir bijusi, arī turpinātu un saglabātu.

Paldies, kolēģi.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko.

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Godātie kolēģi! Jāsaka tā, ka droši vien, skatoties arī uz tiem notikumiem, kas mums risinājās 2015. gadā... un daži no šo notikumu varoņiem šobrīd ir tie, kas it kā sargā mūsu robežas (es runāju par Golubevas kundzi)... tad, protams, nevar nepamanīt, ka tie ārsti un inženieri ir šeit un tie ārsti, kas ir tik ļoti nepieciešami Pavļuta kungam, droši vien arī ir šeit, un inženieri, kas nepieciešami reindustrializācijai Kariņa kungam, arī beidzot ir šeit. Nu viņi var nākt un viņus sagaidīt.

Ja mēs runājam nopietni, tad šī situācija tik tiešām izgaismo visu – vēl otru situāciju tagad – papildus kovida stāstam, izgaismo visu to, kas nav izdarīts pēdējo 30 gadu laikā. Un šeit, protams, mēs runājam par robežas stiprināšanu. Diemžēl tas, ko mēs redzam šajā ārkārtas situācijas rīkojumā, tas, ko arī pieminēja daži kolēģi, Valaiņa kungs, diemžēl... un arī citi kolēģi... diemžēl šeit, šajā rīkojumā, nav rūpju par vietējiem iedzīvotājiem. Tātad informēšana, šo iedzīvotāju informēšana, par to, ko darīt situācijā, kad, piemēram, kādā pamestā ēkā jaunieši, kas grib pabildēt pamestas muižas, pēkšņi sastopas ar šādu nelegālo imigrantu, robežšķērsotāju, bariņu... un viņu vidū ir arī mazāk aizsargātas personas... es runāju par mūsu iedzīvotājiem... Un šeit ir tikai jautājums, kurš izdzīvos, jo acīmredzot tiem cilvēkiem, kas ir atnākuši pie mums nelegāli, ir dažādi nolūki. Kāds nolūks varbūt ir arī ne pārāk likumīgs. Mēs redzam, ka cilvēks vispār ir šķērsojis robežu, pārkāpjot likumu; ir skaidrs, ka viņš nebūs tas likumpaklausīgais pilsonis.

Tas, ko es saskatīju šajā rīkojumā, ir diemžēl... Jūs tiešām, kolēģi no "Attīstībai/Par!", nevarat beigt izmantot smagās situācijas valstī, lai katrreiz nepelnītu naudu? Kad jūs beigsiet izmantot visas mūsu nelaimes, lai uz tām nopelnītu naudiņu? Jo tas, ko mēs redzam šī rīkojuma beigās, – atkal bez konkursa iepirkt visu, kas ir nepieciešams šo... es saprotu, ka... tagad pēkšņi ir patvēruma meklētāji... izmitināšanai un barošanai.

Patiesībā tātad šajā rīkojumā ir pretrunas. Pašā sākumā runājam par to, ka mēs nekādā gadījumā nelaidīsim iekšā šos cilvēkus vispār, tātad spiedīsim atpakaļ. Tas ir ļoti labi. Es domāju, ka visi to vēlas, visi Latvijas iedzīvotāji, kuri norūpējušies par savu drošību, labprāt to vēlas, vēl jo vairāk to vēlas tie, kas šobrīd dzīvo pierobežā. Bet tad ir tas punkts, kurš nosaka, ka pēkšņi kāds ir pārtapis par patvēruma meklētāju un viņš ir jāapgādā. Kas tad tas tāds tagad ir, kolēģi? Anotācijā es izlasīju, ka, ja nu būs galīgi traki, ja viss tā kā plūdīs pāri malām, ja mēs netiksim galā, tad

mums būs ar viņiem jāsadzīvo. Un tas ir māns! Tas ir māns, un es domāju, ka šobrīd arī kolēģi no Nacionālās apvienības tiek piemānīti ar šādu viltus gājienu.

Tas, kas mani dara ļoti uzmanīgu visā šajā stāstā, ir tas, ka patiesībā, atkal pateicoties visiem tā saucamajiem velkomistiem, visiem bēgļu uzņēmējiem, kas 2015. gadā lūdzās, lai mēs bagātinām mūsu kultūru un dzīvi ar jauniem cilvēkiem... tie 160 parakstītāji – viņi bija tie un, protams, arī politiķi, kas balsoja "par" bēgļu uzņemšanu, kas uzņēmās starptautiskas saistības... Un mums būs ļoti rūpīgi jāskatās, vai tiešām mums kāds nepārmetīs to, ka mēs tagad visus šos inženierus un ārstus neapgādājam, neizmitinām, nebarojam un neizklaidējam. Un par to būs atbildīga gan Golubevas kundze, kas toreiz parakstīja to vēstuli un kas cīnījās par to, ka bēgļiem ir jāpalīdz, gan arī visi tie politiķi, kas 2015. gadā Eiropas lietu komisijā nobalsoja "par" bēgļu uzņemšanas kvotām. Visi būs par to atbildīgi.

Es aicinu, protams, atbalstīt šo rīkojumu, bet šis rīkojums ir noteikti jākoriģē. Es saprotu, ka mums nav citas izejas un Saeimai ir jāpārapstiprina šis rīkojums, bet šeit atkal kāds grib nopelnīt.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ivaram Zariņam.

I. Zariņš (SASKAŅA).

Labdien visiem! Es klausos debates, un man rodas vairāki jautājumi debatētājiem.

Es dzirdu šeit tādus apņēmīgus apgalvojumus, ka ir skaidrs, ka mēs atrodamies hibrīdkara apstākļos. Tad man ir jautājums – kad jums tas kļuva skaidrs? Es dzirdu, ka jūs runājat par to, ka ir būtisks apdraudējums. Tad man ir jautājums – kad jūs sapratāt, ka ir šis būtiskais apdraudējums? Jo, ja mēs paskatāmies uz mūsu austrumu robežu, par ko jūs tagad runājat, tad tā ir gandrīz kā caurstaigājams pagalms, cilvēki šeit mierīgi kolonnās dodas uz mūsu teritoriju, un nekas nav bijis izdarīts. Tātad visu šo laiku tā ir bijusi tikai tukša, atvainojos, muldēšana par šo būtisko apdraudējumu un par šiem hibrīdkara apstākļiem, kurus jūs apzināties.

Nejautāšu, ar ko visu šo laiku ir nodarbojusies iekšlietu ministre tā vietā, lai rūpētos par mūsu drošību. Ne uz vienu notikumu šī mazspējīgā vara nespēj reaģēt savlaicīgi un adekvāti. Vai tā ir vakcinācija, vai tagad šī migrantu krīze – visur mēs redzam neadekvātu, novēlotu rīcību.

Ja jūs apzinājāties, ka atrodaties hibrīdkara apstākļos, jums vajadzēja sāk domāt par robežu nostiprināšanu – un pats vēlākais tad, kad jūs noņēmāt Baltkrievijas karogu. Bija taču skaidrs, ka būs atbilde! Ja jūs esat kara apstākļos, jūs saprotat – jūs izdarījāt triecienu, jums izdarīs pretī triecienu. Un pats vēlākais – kad notika Lietuvā! Nu tur jau jebkuram muļķim un nejēgam, un nelgam vajadzēja būt skaidram, kas notiek un ka tas skars arī mūs.

Ja mēs runājam par esošo situāciju, tad, es domāju, iespējams, papildus paredzētajiem pasākumiem šinī lēmumā būtu jāpiesaista arī mūsu zemessardze, jādod iespēja mūsu vīriem gūt pieredzi šajā situācijā, jo tieši šāda veida hibrīdintervence (nav svarīgi, zaļu vai brūnu cilvēciņu veidā, kuri nemanāmi cenšas iefiltrēties mūsu teritorijā, nevis tanku kolonnas un bataljonu ierindas) būs vissagaidāmākais izaicinājums, ar kuru mums var nākties saskarties, aizsargājot savu teritoriju.

Ja mēs runājam par savas teritorijas aizsargāšanu, es aicinu paskatīties plašāk arī uz mūsu informatīvo telpu. Šodien no rīta sociālajos tīklos es jau redzu ziņu, kur... *Europe's... in Latvia*...

ielikts tāds *posts*, kurā parādīta daiļa latvju zeltene ar pļavu pušķi, smaidoša, gaida migrantus. Nu, kā jūs domājat, šādu bildi redzot, – tas ir tā kā tāds reklāmas rullītis *Welcome to Latvia*!

Manuprāt, šeit būtu ļoti svarīgi, ka mēs veicam, arī izskaidrojam... šo informatīvo prevenciju. Tā prevencija veicama tiem cilvēkiem, kurus apmāna, kurus mēģina dabūt mūsu teritorijā, lai viņi saprastu, ka šeit būs pavisam kaut kas cits, jo ir paradoksāli šinī situācijā, bet tas ir acīmredzami – jo izlēmīgāk un stingrāk mēs rīkosimies, jo vairāk šo cilvēku, kas nelegāli cenšas iekļūt Latvijas teritorijā, mēs izglābsim no smagiem pārbaudījumiem un ciešanām, un vilšanās.

Savukārt attiecībā uz tiem cilvēkiem, kuri jau šeit atrodas, mums būtu jāievēro atbilstošas tiesību normas. Rūpējoties par viņiem, es aicinātu esošajai varai izdarīt atbilstošus secinājumus. Ja jūs nevīžosiet atbilstoši parūpēties par tiem, kuri sargā mūsu robežas, jums nāksies rūpēties par tiem, kuri šīs robežas pārkāpj.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Igoram Pimenovam.

I. Pimenovs (SASKAŅA).

Labdien, cienījamās dāmas! Godātie kungi! Labi saprotot ārkārtējās situācijas ieviešanas iemeslus, mēs nedrīkstam tomēr ignorēt faktu, ka darbojamies Eiropas Savienības tiesiskajā laukā.

Saskaņā ar Eiropas Savienības patvēruma procedūru direktīvu dalībvalstis nodrošina, lai personai, kura sagatavojusi starptautiskās aizsardzības pieteikumu, būtu reāla iespēja to iesniegt iespējami īsā laikā. Turklāt Eiropas Savienības Tiesa lietā "Eiropas Komisija pret Ungāriju" par to izteicās šādi: "Dalībvalsts nevar nepamatoti aizkavēt brīdi, kad attiecīgajai personai ir dota iespēja sagatavot savu starptautiskās aizsardzības pieteikumu. Dalībvalstīm ir noteikts pienākums nodrošināt, lai attiecīgās personas varētu efektīvi īstenot tiesības sagatavot starptautiskās aizsardzības pieteikumu, tostarp uz robežām, tiklīdz tās izsaka šādu vēlmi." No šā izriet, ka ikviens, kurš tiks līdz robežai un teiks robežsargam, ka lūdz patvērumu, uzreiz tiek ielaists, lai pieteicēja starptautiskās aizsardzības pieteikums tiktu izskatīts.

Līdz ar to es uzdodu ministrei Golubevai trīs jautājumus.

Vai tiks īstenotas un, ja tiks, tad kā tiks īstenotas manis pieminētās direktīvas prasības Latvijas tiesiskajā regulējumā un valsts iestāžu darbībā ārkārtējās situācijas laikā?

Tai skaitā, lūdzu, paskaidrojiet: ja Valsts robežsardzes struktūrvienībās un citās iestādēs, kas izvietotas teritorijā, kurā ir izsludināta ārkārtējā situācija, netiek pieņemti personu iesniegumi par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu, tad kam teritorijā, kurā ir izsludināta ārkārtējā situācija, ir kompetence pieņemt iesniegumus par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu?

Un trešais. Kādu darbību valdība veic Eiropas Savienības institūcijās, lai saskaņotu Latvijas Republikas rīcību apstākļos, kuros strauji pieaug valsts robežas nelikumīgas šķērsošanas gadījumu skaits?

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds deputātam Rihardam Kolam.

R. Kols (NA).

Cienījamā Saeimas priekšsēdētājas kundze! Cienījamie, godātie deputāti! Mums kā kopumam varētu piedēvēt zināmu vieglprātību, nepamatotu paļaušanos, neizdarīšanu līdz galam. Jā, mākam grandiozi un spēcīgi uzsākt darbu, bet, lai to izdarītu līdz galam, pārāk bieži nav pieticis gribas, enerģijas vai laika. Šādu kļūdu absolūti nevajadzētu pieļaut jautājumā par Latvijas, tātad arī Eiropas Savienības un NATO ārējo robežu drošību.

Latvija tāpat kā Lietuva ir pieņēmusi šo politiku – migrantu atgriešanu jeb atspiešanu uz robežas –, reaģējot uz Minskas režīma veiktajiem hibrīdkara pasākumiem. Ir arī jāsaprot, ka... daži deputāti ir vērsuši uzmanību uz to, ka tomēr šī prakse var pārkāpt cilvēktiesības. Bet nu Latvijas valsts robeža ir jāaizsargā – ar visiem likumīgiem līdzekļiem! – no jebkādas nelikumīgas tās šķērsošanas. Un valsts ir jāaizstāv pret hibrīdagresiju.

Šobrīd mūsu uzdevums ir pirmām kārtām parādīt, ka pašreizējais migrantu pieplūdums ir pārāk liels, lai pienācīgi nodrošinātu viņu tiesību aizsardzību saskaņā ar starptautiskajām konvencijām un tātad arī Latvijas saistībām. Latvija nevar un nespēj ievērot šo konvenciju pamatnostādnes attiecībā uz visām šo cilvēku cilvēktiesībām, jo pieplūdums ir mākslīgi radīts, apzināti, lai pārslogotu mūsu sistēmu un dienestus.

Ja jau minēja vairāki deputāti dažādas tiesu prakses, tad jāteic, ka arī Lietuva ļoti detalizēti ir analizējusi un pieņēmusi šos lēmumus, balstoties tieši uz Eiropas tiesību praksi.

Un te minēsim tādus gadījumus – Maroka, Spānijas robeža vai... tā būtu arī Grieķijas robeža... Un attiecīgi šādus mērus var pieņemt dalībvalsts.

Šis migrantu pieplūdums nav dabisks migrācijas vilnis, tas ir Baltkrievijas režīma hibrīdā uzbrukuma elements, un nu mēs pieņēmām attiecīgus lēmumus, kas efektivizē un saīsina laiku patvēruma procedūru izskatīšanai, kā arī ļauj ierobežot noteiktas tiesības, kad valstī pasludināta ārkārtas situācija. Nu papildus mums ir jāstrādā, lai varētu atbildēt uz jautājumu: un kas tālāk?

Šobrīd situācija tieši ar Irāku ir pati sarežģītākā, jo Irākai nav atpakaļuzņemšanas nolīguma ar Eiropas Savienību, bet mēs to varam mēģināt izdarīt ar divpusēju vienošanos par piespiedu izraidīšanu, konkrēti – deportēšanu.

Šajā ziņā ir vairākas lietas, kas mums šeit būtu paralēli jādara pašlaik, kamēr ir izsludināta ārkārtas situācija mūsu robežsargu frontes līnijā, aizstāvot Latvijas teritoriālo integritāti. Tas ir, ārlietu dienestam, iekšlietu dienestam arī... Noteikti ir starptautiskā koordinēšana...

Visi tie pārkāpumu gadījumi, centieni šturmēt Latvijas robežu... ar dažādiem veidiem... ir attiecīgi jāfiksē – kā saka, jāvāc pierādījumu kopums, ar šiem pierādījumiem attiecīgi jāvēršas starptautiskajās institūcijās un iestādēs.

Skaidrs, ka Lukašenkas režīms nesēž, rokas klēpī salicis; tas meklē citus alternatīvus... tiešos, var teikt, maršrutus ar valstīm, kur potenciāli varētu atkal... vai nu tūrisma formā, vai studiju... studentu formā personas ierasties un attiecīgi jau īstenot šīs pašas darbības, kas tiek īstenotas ar Irākas valstspiederīgajiem.

Papildus par ārējo robežu. Es domāju, ka mēs saprotam, ka virzās pakotne ar likuma grozījumiem, lai varētu operatīvi stiprināt Latvijas ārējo robežu ar Baltkrieviju. Es uzskatu, ka

šeit mums ir jāvirzās straujāk, ņemot vērā, ka ārkārtas situācija ir izsludināta līdz novembrim. Tomēr uzskatu, ka speciāls likums, kas regulētu visas darbības ar robežas apsardzību uz Latvijas, Eiropas Savienības un NATO ārējās robežas... būtu šāds likums, speciālais likums, kas atrunā visas tiesības un iespējas. Tas varētu tādā veidā paātrināt šo procedūru.

Es lūdzu apvienot abus debašu laikus.

Sēdes vadītāja. Debašu laiki tiek apvienoti.

R. Kols. Ļoti pozitīvi ir arī tas, ka tiek veidota operatīvās vadības grupa. Skaidrs, ka bez Nacionālo bruņoto spēku atbalsta varētu būt grūtības robežsardzei pilnībā īstenot savas funkcijas.

Un, ņemot vērā, ka mēs neesam vienīgā šīs krīzes skartā valsts (tādas ir arī Lietuva un Polija), šeit es tomēr aicinātu veidot pārrobežu operatīvās vadības grupu, jo informācijas aprites ātrums – tā ir esence jeb būtība jebkura dienesta darbībai. Un šeit nevajadzētu paļauties, ka dienas beigās apmaināmies ar informāciju. Ar operatīvo informāciju vajadzētu apmainīties daudz ātrākā veidā, un šādas operatīvās vadības grupas izveide pārrobežu formā būtu absolūti atbalstāma.

Attiecībā uz starptautisko koordinēšanu es uzskatu, ka Baltijas valstīm un Polijai kopumā ir tūlītēji jāvēršas pie Eiropas Savienības, aicinot noteikt paplašinātas sankcijas Baltkrievijas režīmam, Lukašenkas režīmam, konkrēti mērķējot tās uz uzņēmumiem, kas ir saistīti ar valsts struktūrām (tūroperatori, viesnīcas, amatpersonas), jo... nu, šeit absolūti ir, kā saka, jācērt jebkādi finanšu apjomi nost.

Un beidzamais, ko es vēlētos *(Nav saklausāms.)*... ko Cileviča kungs ļoti uztraucās... un Pimenova kungs. Viesojoties Lietuvā, guvu arī apstiprinājumu no Lietuvas robežsargiem, ka absolūti lielākā daļa migrantu, kas pēdējā mēneša laikā ir šķērsojuši Baltkrievijas–Lietuvas robežu... 65 līdz 70 procenti... tie, es saprotu, ir pēdējie dati... vispār nav pieprasījuši patvērumu un neprasa patvērumu. Tas nozīmē, ka šie cilvēki ir ļoti labi informēti par Eiropas Savienības tiesību hierarhiju un rīkojas mērķtiecīgi: viņi šeit patvērumu nepieprasa tieši tāpēc, ka viņu galamērķis, visticamāk, nav jau vienkārši Eiropas Savienība (teiksim, Latvija, Lietuva); viņu mērķis ir iekļūt dziļāk Eiropā, konkrēti – Rietumvalstīs.

Līdz ar to es aicinu pievērst uzmanību šīm lietām, un vajag attiecīgi Iekšlietu ministrijai darboties, un vajag ārlietu dienestam tiešām ļoti aktīvi darboties Eiropas Savienības līmenī... un arī citās starptautiskajās organizācijās.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Kolēģi, turpināsim darbu bez pārtraukuma.

Vārds deputātam Viktoram Valainim otro reizi.

V. Valainis (ZZS).

Jā, cienītā Saeimas priekšsēdētāja! Nāku vēlreiz. Es nebiju plānojis pieteikties, bet Rancāna kunga argumenti tomēr man liek šeit vēlreiz uzstāties.

Man ir ļoti skumji – ļoti skumji! –, ka Jaunā konservatīvā partija uzskata, ka pierobežā tūrisma jomā strādājošie uzņēmēji, īpaši Latgalē... ka pierobežā strādājošie uzņēmēji ir kontrabandisti. Ja

tāda izpratne ir Jaunajai konservatīvajai partijai, tad es nebrīnos, ka viņi nesaprot to, ka šis lēmuma projekts... Te tiešā veidā nav rakstīts tas, ka ir liegta kaut kāda veida uzņēmējdarbība, bet... Būs sekas tam, ka tiek ierobežota kaut kādu ceļa posmu izmantošana; tas tiešā veidā atstās ietekmi uz lauksaimniecības jomā strādājošajiem. Būs sekas tam, ka tiek ierobežota kaut kādā veidā cilvēku kustība pāri robežai; tas tiešā veidā ietekmēs to, kas...

Jau minēju konkrētus piemērus. Krāslavas novadā, piemēram... Jūs bijāt tur aizbraukuši, bet vai jūs tiešām runājāt ar šiem cilvēkiem? Šodien šie gan uzņēmēji, gan pašvaldību pārstāvji tiekas un runā par šīm lietām. Tas ir tas, kas notiek šodien; tur jau viņi redz to, ka parādās šīs problēmas, kas ietekmēs gan uzņēmējdarbību, gan ikdienas apstākļus, ikdienas dzīvi, kas nav ņemts vērā, izstrādājot šos noteikumus.

Un tas tikai parāda to, ka visi šie problēmjautājumi ir apskatīti tikai no vienas puses; par to es jau savā runā minēju un arī aicināju risināt šos jautājumus, kas iedzīvotājiem ir svarīgi, to skaitā arī jautājumu par iedzīvotāju informēšanu.

Visi runā par ārkārtas stāvokli, bet vai pašiem iedzīvotājiem skaidro to, kas notiek šajās teritorijās? Tikai tik tikko sāka pašvaldību vadītājiem kaut ko skaidrot. Kolēģi, tas nav normāli!

Un tāpēc es vēl joprojām uzskatu, ka šis noteikumu projekts ir ļoti vāji sagatavots un turpmāk tas būs jāpamato.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds deputātam Aleksandram Kiršteinam.

A. Kiršteins (NA).

Cienījamā priekšsēdētāja, es arī lūdzu apvienot debašu laikus.

Sēdes vadītāja. Debašu laiki ir apvienoti.

A. Kiršteins. Godājamie deputāti! Vainot Baltkrieviju, es domāju, te nav nekādas nozīmes, jo skaidrs, ka Baltkrievija savu neatkarību jau ir zaudējusi un drīzāk tā ir Krievija, kas testē NATO spēju aizsargāt mūsu robežas, NATO valstu robežas. Un mums godīgi jāpasaka, ka nekādas robežas mums nav un ka mēs neko aizsargāt nevaram; ka pēkšņi mēs atklājām, ka 30 gados nekas tāds nav izdarīts. Es ceru, ka tiks izmeklēts, kas pie tā ir vainīgs un kur ir iztērēta nauda. Tas ir viens.

Otrs. Protams, teroristu, kaujinieku nopratināšana ir stingri jāveic un ir jāatsijā... Bet mani drusciņ uztrauc šis jautājums – ko mums darīt ar sievietēm un bērniem? Kādā veidā mums rīkoties attiecībā uz tiem?

Un trešais jautājums ir, vai pastāv karma kā tāda jeb, pareizāk sakot, – kāda ir Latvijas loma Irākas bēgļu plūsmas radīšanā. Lai mēs šīs kļūdas neatkārtotu, un lai tuvākajā laikā mums nerastos nākamās bēgļu plūsmas.

Un šeit es skatos uz 2003. gada 19. marta ārkārtas sēdes debatēm par starptautisko dalību Irākas atbruņošanā... Tas ir nedēļu pirms iebrukuma 20. martā Irākā...

Un es te dzirdēju – Feldmana kungs teica... un pieminēja civilizēto Eiropu... Tātad – kāda tad ir civilizētās Eiropas loma? Nedaudz atgādināšu. Tas bija 19. marts...

Tas ir divas dienas pēc tam, kad ANO Drošības padome uzlika veto... konkrēti – arī Vācijas un Francijas iebildumiem...

Sekojot iebrukumam Irākā, tas ir, militāram iebrukumam Irākā, ko organizēja Buša juniora valdība kopā ar Blēra valdību, Lielbritānijas valdību, tajā laikā...

Un situācija bija ārkārtīgi interesanta. Tātad: ANO Drošības padome to neatbalstīja, Eiropas Savienības lielākās valstis, neskaitot Lielbritāniju, to neatbalstīja, un Amerikas Savienotajām Valstīm vajadzēja atrast satelītus... neteiksim varbūt – Amerikai, bet tieši... konkrēti tur būtu Buša administrācija... Šinī gadījumā vajadzēja atrast satelītus, kas atbalsta visu šo pasākumu un Irākas sagraušanu.

Un ir ārkārtīgi interesanti, ka tajās debatēs, es skatos, runāja tie paši cilvēki, kas ir aktīvi šodien politikā, – Kariņa kungs, Jaunupa kungs, Kalniete (tagad – Eiropas Parlamentā), Kiršteins, Cileviča kungs... vesela rinda vēl citu. Valsts prezidente bija Vaira Vīķe-Freiberga. Deputāts Kariņš sacīja, ka mums ir jāpiedalās militārajā operācijā, neskatoties uz to, ka ANO Harta aizliedz uzbrukt otrai ANO valstij, ja tā konkrēti nav kādam uzbrukusi. Viņš sacīja: diktatūra, kura var pielietot ķīmiskos un bioloģiskos ieročus, ir jāgāž. Un tāpēc ir jāpievienojas šai koalīcijai. Tātad, ievērojiet, – nevis pielieto ieročus, bioloģiskos, ķīmiskos, bet teorētiski var pielietot.

Nu, protams, ārlietu ministre Sandra Kalniete visvairāk izcēlās – viņa nosauca un uzskaitīja visus Eiropas politiķus... Un Ameriks viņu aicina neklausīt Kārteru un bijušo valsts sekretāri Madelēnu Olbraitu, salīdzina Huseinu ar Hitleru un, protams, aicina Latviju piedalīties militārajā operācijā, jo, lūk, tur ir diktators.

Tas, ka diktatori ir varbūt Ziemeļkorejā, Kubā, Baltkrievijā, Somālijā, Irānā, Jemenā, Turkmēnijā (tur tas ir Turkmenbaši), – tas nevienu, protams, neuztrauc.

Kāpēc mēs neatbalstījām, piemēram, iebrukumu Irānā? Tāpēc, ka tur ir 80 miljoni. Bet Irākā ir tikai 22 miljoni cilvēku, no kuriem puse ir bērni, bet tur ir daudz naftas atradņu, nu lieliski!

Džimijs Kārters saka, ka no starptautisko tiesību viedokļa... ka uzbrukt ANO valstij ir ļoti liela kļūda, jo viņš bija kaut kur uzzinājis, ka pirmo triecienu ir paredzēts dot Bagdādei un citām pilsētām, uzmest apmēram trīs tūkstošus bumbu, raķešu un šādā veidā radīt šoka momentu, paralizēt pretošanās spējas.

Rakstniece Gundega Repše ļoti trāpīgi nosauca... pateica, ka pāris kareivīgu, centīgu latviešu iztapoņu runā tautas vārdā, solās un zvēr, uzprasās un kaist sagraut vienu valsti.

Francijas prezidents Širaks saka, ka Baltijas valstis neizmanto iespēju paklusēt. Es te skatos, arī ir interesanti... Zviedrijas prezidents Pēšons saka, ka tā būs ļoti liela kļūda. Nu, Šrēders jau tad laikam bija krievu draugs, kā mēs sakām, tā ka es Šrēdera teicienu vispār necitēšu.

Džordžu Bušu brīdina viņa tēvs, kurš saka, ka viņa dēla valdība izvēlējās sabiedrības lomu mazināt, bet militāro spēku – pārvērtēt. Un atšķirībā no Kuveitas, kur bija skaidri mērķi... viņš aicina tomēr pēdējā brīdī pārdomāt un neiesaistīties šo miljonu mērķu realizācijā.

Un vienīgi deputāts Cilevičs pareģoja, ka ASV aizies, valsts tiks sagrauta. Kas notiks, un kas atbildēs? Atbildēs eiropieši.

Tā, kā teica Feldmana kungs, – civilizētā Eiropa atbildēs. Un piepildījās šie vārdi.

Kāda ir situācija pašreiz Irākā? Iekšzemes kopprodukts ir apmēram puse no tā, kas bija Huseina laikā. Elektrība darbojas vidēji piecas stundas dienā, ūdensvads un kanalizācija reti kur strādā. Valstī joprojām notiek pilsoņu karš starp šiītiem un sunnītiem, terora akti, pilnā sparā darbojas *Al Qaeda* Irākas filiāle. Un to visu radīja civilizētās Eiropas daļa, ieskaitot Latviju!

Nobeigumā es gribu teikt tā. Es aicinu balsot par šo projektu... lēmuma projektu. Tas ir, domāju, ļoti labs. Tas ir pirmais, ko gribu teikt.

Otrais. Vajadzētu Rancāna kungam padomāt par izmeklēšanas komisijas izveidošanu. Noskaidrot, kāpēc 30 gados mums tur ir tikai krūmi un kaut kāda tāda taciņa un kur ir palikusi nauda, un kas visu to ir organizējis un par to atbildēs.

Un pēdējais. Tātad sievietes un bērnus mums vajadzētu sūtīt uz Blēra dzimteni – uz Lielbritāniju, jo, ja jau uzplaukums nenāk pie tiem, kuriem tas tika apsolīts, bet tā vietā mēs esam ieviesuši postu un sabrukumu, tad tiem upuriem būtu jāiet tur, kur šis uzplaukums ir.

Sēdes vadītāja. Paldies. Paldies, Kiršteina kungs.

Apvienotie debašu laiki ir garām.

Vārds deputātam Nikolajam Kabanovam.

N. Kabanovs (SASKAŅA).

Labdien, kolēģi deputāti!

Cienījamā Saeimas priekšsēdētāja! Lūdzu apvienot uzstāšanās laikus.

Sēdes vadītāja. Debašu laiki apvienoti.

N. Kabanovs. Man šodien bija ļoti interesanti uzklausīt, ko saka iekšlietu ministre un komisijas priekšsēdētājs, bet diemžēl es neatradu viņu runās neko citu kā tikai dokumenta atkārtojumu. Es to rūpīgi izlasīju pirms sēdes. Mana vēlme būtu drīzāk uzzināt ziņas, ko ministre un komisijas priekšsēdētājs uzzināja tur – Latgalē. Proti, mani interesētu, teiksim tā, bēgļu personības.

Vairāku dienu gaitā droši vien mūsu atbildīgie dienesti dokumentēja daļu no šiem imigrantiem un vismaz uzzināja, pie kādas tautības viņi ir piederīgi, vai patiešām viņi ir irākieši. Ir baumas, ka daļa bēgļu ienāk Latvijā pavisam bez dokumentiem, jo tos atņēma uz pretējās valsts robežas. Ja tā, tad starp tiem cilvēkiem, kas ieradās Latvijā, varētu būt arī cilvēki no Sīrijas, no Afganistānas, pat no Āfrikas valstīm. Un diez vai Latvijai tagad būs iespēja atgriezt mājās cilvēkus no civilkarā degošās Afganistānas, no kurienes nesen aizgāja gan NATO karaspēki, gan arī Latvijas kontingents.

Ļoti žēl, ka mūs tur bez informācijas un baro tikai ar vispārējām frāzēm par robežu aizsardzību – un tā tālāk, un tā joprojām.

Protams, ir slepenības režīms, robežsardze arī paziņo par to, ka būs ierobežojumi pielaidei masu saziņas līdzekļiem. Un vispār mēs īsti nezināsim, kas notiek robežā, kas tie ir par cilvēkiem un kādos apstākļos viņi ir izmitināti.

Es vēlos pateikt tiem kolēģiem, kas grib nosūtīt bēgļus pie Blēra vai citur, ka Latvija ir faktiski pirmā Eiropas Savienības valsts, kurā viņi nokļuva, un faktiski nav starpības, vai ar Lukašenkas palīdzību tas bija vai bez; mēs esam uz frontes pirmās līnijas, un uz mums attiecas vispārējie noteikumi, ka mums jārunā un jādarbojas ar šiem cilvēkiem. Es kategoriski iebilstu pret apgalvojumiem, ka šie cilvēki varētu būt teroristi, varētu būt islāma fundamentālisti.

Ko es redzēju, skatoties video no Lietuvas nometnēm vai īsiem sižetiem no Latvijas? Man liekas, ka drīzāk tie ir tādi paši cilvēki, kādi bijām mēs pirms 20 gadiem, kad braucām uz Eiropas Savienību pēc darba, pēc labākiem dzīves apstākļiem.

Neviens no Saeimas deputātiem tagad negrib runāt par Berlīnes mūra krišanu, kad cilvēki, kas ilgi dzīvoja neattīstītā un nebrīvā režīmā, pēkšņi... faktiski nelikumīgi šķērsoja robežu un izrāvās uz Rietumiem. Tagad to pašu dara irākieši un citu valstu cilvēki. Ir cilvēku dabiska vēlme dzīvot labākā pasaulē.

Un tagad mēs paši, kas ilgiem gadiem... Tagad mēs paši darām kaut ko līdzīgu, mēs no tāda civilizēta rasista viedokļa raugāmies uz to. Man liekas, ka tas nav pieņemami – ar tādiem faktiski ksenofobiskiem uzskatiem skatīties uz līdzīgiem cilvēkiem.

Kāpēc es saku, ka viņi ir līdzīgi? Jo es pats biju Irākā pirms vairākiem gadiem, tieši pēc tās atbrīvošanas no Sadama Huseina. Biju arī Irākas Kurdistānā, kur atrodas tādas pilsētas kā Suleimānija un Erbīla. Tieši no šīm lidostām tagad lido uz Baltkrieviju Irākas lidmašīnas – civilās lidmašīnas. Tas arī norāda uz to, ka attīstības līmenis šajos reģionos ir pietiekami augsts, ja viņi var atļauties uzturēt civilo aviāciju un nosūtīt lidmašīnas.

Pašlaik Irāka izveda savus līdzpilsoņus no Baltkrievijas. Un man šķiet, ka īsumā šī krīze būs dabiskā ceļā noregulēta, proti, cilvēki no Irākas vairs nebrauc uz Baltkrieviju un līdz ar to nepietiek cilvēku, lai uzturētu šo mākslīgo spiedienu uz Latviju un uz Lietuvu.

Es arī domāju, ka kaimiņvalstīm bija savs politisks nolūks, lai atriebtos Viļņai un Rīgai par to darbību iepriekš. Es neatbalstu šāda veida darbību, kāda tiek īstenota no Minskas, bet es arī domāju, ka mums nevajag pieņemt ksenofobiskus lēmumus un jādara tā, lai mums nebūtu kauns visā pasaulē.

Paldies par uzmanību.

Balsošu "par".

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Borisam Cilevičam otro reizi.

B. Cilevičs (SASKAŅA).

Paldies, cienījamā priekšsēdētāja.

Jā, paldies Kiršteina kungam par atgādinājumu. Tas ir vēl viens apliecinājums, ka dažreiz opozīcijas teiktajā būtu vērts ieklausīties, vai ne?

Godātais Rancāna kungs! Nu, piedodiet... Jūs esat jurists. Nu nav tā, ka ārkārtas situācijas izsludināšana automātiski atbrīvo valstis no visiem pienākumiem sakarā ar konvenciju. 3. pants, ko es pieminēju, ir viens no tā saucamajiem *non-derogable* pantiem – tātad tiem pantiem, uz kuriem nevar attiekties atrunas un kuru noteiktās saistības jāpilda arī ārkārtas situācijas laikā. Un tieši par 3. panta iespējamo pārkāpumu ir runa. Tā ka, ja jūs kā jurists vai jūsu eksperti patiešām var juridiski precīzi pamatot, kāpēc tas tā nav, es tiešām ļoti gribētu redzēt un dzirdēt šo analīzi.

Godātais Kola kungs, lielākoties es jums piekrītu. Daudz kas no tā, ko jūs teicāt, pilnībā atbilst patiesībai un ir pareizi. Un man palika iespaids, ka jūs faktiski atzīstat, ka, jā, mēs pārkāpām savas saistības. Bet tas nav normāli! Ja mēs kaut kādu iemeslu dēļ neesam gatavi pildīt savas starptautiskās saistības, tad vai nu jāizstājas no attiecīgajām konvencijām, vai jāierosina šo konvenciju pārskatīšana. Vienkārši konstatēt, ka, jā, mums ir zināmas saistības cilvēktiesību jomā, bet mēs netaisāmies tās pildīt, – tas, manā skatījumā, nav pieņemami.

Kolēģi, te nav runa tikai par juridiskām finesēm, te ir runa par vērtībām. Mēs vairākkārt atkārtojam: Latvijā ir demokrātija. Tad nu apliecināsim to ne tikai vārdos, bet arī darbos!

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Mārtiņam Šteinam.

M. Šteins (AP!).

Labdien, cienījamā Saeimas priekšsēdētājas kundze! Kolēģi! Paldies kolēģiem par atbalstu un argumentiem par lēmuma projekta "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" apstiprināšanu.

Vēlos sniegt informāciju par vairākām izskanējušām lietām.

Vakar Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas un Saeimas priekšsēdētājas, un iekšlietu ministres izbraukuma vizītes laikā tika atbildēts uz virkni jautājumu un tika ieskicēts rīcības plāns mūsu valsts robežas stiprināšanai. Tika ieskicēti arī priekšlikumi par nepieciešamajām normatīvo aktu izmaiņām, priekšlikumi par robežas ātrāku izveidi; Iekšlietu ministrijā tie jau ir sagatavoti un nākamajā nedēļā tiks virzīti uz valdību, un tad tie tiks nodoti arī Saeimai.

Un kā prioritāte skaidri tika norādīta nepieciešamība strauji izbūvēt stipru un modernu robežu. Ir arī apzināts nepieciešamais finansējums, ir veikta projektu izmaiņu saskaņošana, un valdība jau atbalstījusi finanšu līdzekļus robežas ierīkošanai. Un arī normatīvo aktu izmaiņas, kā jau minēju, ir izstrādātas un ministriju līmenī saskaņotas. Notiek arī intensīvs darbs, lai nodrošinātu gan ilgtermiņa robežas izbūvi, gan ātri izvietojamo... pagaidu risinājumu.

Ministre ir arī devusi Iekšlietu ministrijai uzdevumu izvērtēt stingrākus sodus tiem, kuri iesaistās cilvēku nelikumīgas pārvietošanas shēmās.

Vēlos pieminēt arī to, ka šobrīd notiek koordinējošie darbi gan Baltijas valstu līmenī, gan arī Eiropas līmenī, jo šī migrācijas izraisītā krīze vairs nav tikai Lietuvas, Latvijas un Polijas jautājums, bet visas Eiropas krīze.

Un šis ir mēneša darbs, ne pēdējās nedēļas darbs. Jau vairākas nedēļas Valsts robežsardzei pastiprināti palīdz gan Nacionālie bruņotie spēki, gan Valsts policija, un papildspēki gan cilvēku, gan arī tehnikas vienību skaita ziņā jau ir rēķināmi vairākos simtos.

Vakar notika ministres tikšanās ar pašvaldību pārstāvjiem, ko es vērtēju kā sekmīgu un uz sadarbību vērstu. Tika atbildēts uz klātesošo jautājumiem. Un šāda tikšanās notika arī iepriekš.

Iekšlietu ministrijā ir izveidots ārkārtējās situācijas Operatīvās vadības centrs, kurš turpinās skatīt arī jautājumus, kuri tika ieskicēti šodien. Un šodien jau notiek pirmā sanāksme.

Paldies tiem kolēģiem, kuri ieskicēja jautājumus, tie noteikti tiks izskatīti Operatīvās vadības centrā, kurā piedalās arī visu pašvaldību pārstāvji.

Tāpat vēlos minēt, ka komunikācijas speciālisti no ministrijas un dienestiem, kā arī pašvaldībām jau ir izveidojuši savu grupu un jau ir tikušies vakar, un turpinās tikties, lai sagatavotu informāciju izplatīšanai gan pašvaldību amatpersonām, gan arī iedzīvotājiem.

Kā vakar minēja Valsts robežsardzes priekšnieks, robežsardze sola nepakļaut mazaizsargātās personas dzīvības briesmām. Ministre un Valsts robežsardzes vadība vairākkārt uzsvēra, ka konkrēto robežpārkāpēju situācijas uz robežas tiks izskatītas konkrēti un individuāli. Un, ja cilvēkus, it īpaši no ievainojamākajām grupām – bērnus, sirmgalvjus –, nebūs iespēja droši (viņu veselībai un dzīvībai droši!) atturēt uz robežas līnijas vai atgriezt Baltkrievijā, tad viņi var tikt aizturēti Latvijas teritorijā.

Un atgādināšu arī to, ka ārkārtējā situācija ir izsludināta noteiktā teritorijā, ne visā valstī.

Attiecībā uz finansēm un faktiskajām izmaksām visiem iesaistītajiem, tostarp pašvaldībām, vēlos kliedēt bažas – nebūs jāgaida seši mēneši. Tiklīdz radīsies faktiskās izmaksas, ministrija rīkosies un virzīs valdībā līdzekļu pieprasījumu, un ar atsauci uz izmaksu... izmaksu segšanas process ir minēts rīkojumā.

Es arī vēlos teikt lielu paldies – jau šobrīd! – visiem iedzīvotājiem, kuri jau šobrīd palīdz un sniedz atbalstu Valsts robežsardzei, kura vakar atzina, ka ir darbinieki, kas strādā ar iedzīvotājiem ikdienā, ne tikai krīzes laikā, un šī sadarbība tiks turpināta. Paldies visām nevalstiskajām organizācijām un brīvprātīgajiem, kas iesaistījušies krīzes seku mazināšanā.

Un, protams, paldies visiem dienestiem, kas šobrīd pierobežā strādā intensīvos apstākļos un sargā mūsu valsts robežu.

Es aicinu Saeimu atbalstīt šo lēmuma projektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds deputātam Igoram Pimenovam otro reizi.

I. Pimenovs (SASKAŅA).

Labdien vēlreiz! Es lūdzu ministri Golubevu atbildēt uz manis uzdotajiem jautājumiem. Tie nebija retoriski.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Sergejam Dolgopolovam.

S. Dolgopolovs (SASKAŅA).

Cienījamie kolēģi! Runājot par nopietnām lietām, nav par lieku uzdot – sev pirmām kārtām – dažus jautājumus.

Pirmais no tiem būtu šāds: vai nelegālo imigrantu problēma ir jauna problēma? Domāju, atbilde ir skaidra. Tai problēmai jau ir vairāki gadi. Un līdz ar to ir meklēti un sameklēti dažādi risinājumi. Un risinājumu meklēšana turpinās.

Otrs jautājums ir – kāpēc tā izveidojās? Līdz šim brīdim uz Latvijas–Baltkrievijas robežas nebija tādu incidentu. Kas liek šodien runāt par ārkārtas situācijas izsludināšanu?

Man liekas, ka tādu gadījumu līdz šim nebija. Un tas arī ir pamats tam, kāpēc līdz šim bija pievērsta tāda diezgan pavirša uzmanība robežas stiprināšanai.

Šeit ir arī vairāki citi jautājumi, jo mūsu attiecības, valstiskās attiecības, ar Baltkrieviju pārdzīvoja ļoti daudzus un dažādus posmus – sākot ar to, ka mēs nosaucām (ne jau pirmo reizi!) Lukašenku par pēdējo Eiropas diktatoru, un beidzot ar to, ka uzaicinājām šo diktatoru valsts vizītē Latvijā, ko izdarīja šī valdība. Šāda nekonsekvence arī rada zināmas bažas par attiecību veidošanu turpmākam periodam.

Ir arī citi jautājumi, par kuriem bija runa šodien debatēs, – par tiesiskajām sekām un par visu pārējo. Bet galvenais jautājums ir par to, vai tiešām izveidojusies ārkārtas situācija uz Latvijas–Baltkrievijas robežas. Neapšaubāmi, tā sāk veidoties, ja mēs salīdzināsim situāciju, teiksim, Itālijā, Spānijā un citās Eiropas Savienības valstīs, kur bēgļu plūsmas bija nesamērojami lielākas, nekā pašlaik tās ir. Bet... Šī situācija parādās, un preventīvi izsludināt ārkārtas situācijas režīmu trijos novados un pilsētā – tas ir viens no soļiem, kas var mazināt šo problēmu. Tāpēc es personīgi atbalstīšu šo lēmumu.

Bet jautājums ir šāds: vai šis lēmums risina to problēmu kopumā un līdz galam? Es domāju, ka nē. Tas tikai iesaldē šo problēmu uz trijiem mēnešiem, kuros darbojas šis režīms. Tas nozīmē, ka trīs mēnešu laikā ir jādomā arī par visām citām lietām, par kurām šodien bija debates, jo tas pirmais solis ir tikai faktiski pussolis un nebūt nerisina visas tās problēmas, par kurām runāja šodien visi, – sākot ar kara apstākļiem un beidzot ar cīņu ar diktatoriskiem režīmiem. Šeit ir viela pārdomām visiem, to skaitā pirmām kārtām, es domāju, Ārlietu ministrijai, jo šeit ir izdarīts daudz kas tāds, kas, godīgi sakot, nedara godu ne Latvijai, ne Latvijas valdībai.

Es aicinu atbalstīt šo lēmumu, bet tomēr stipri padomāt, kas būs tālāk un kādi soļi ir sperami.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds deputātam Mārim Možvillo otro reizi.

M. Možvillo (KPV LV).

Paldies.

Es aicināšu Rancāna kungu pēc divām nedēļām rīkot atkal izbraukuma sēdi šajā teritorijā, kurā tiek izsludināta ārkārtas situācija, lai reāli iepazītos ar lietām un problēmām, ar ko sastopas gan pašvaldības, gan robežsargi pēc šī režīma ieviešanas.

Gribētu izteikt pateicību (ko nepateicu pirmajā runas daļā) mūsu deputātiem Eiropas Padomē, kuri ļoti aktīvi iesaistās šīs problēmas risināšanā, it īpaši Nilam Ušakovam, kurš sociālajos tīklos pat atsūtīja vizuālu... to, kādai vajadzētu izskatīties robežai. Paldies viņam par to.

Pārējie gan piekopj tādu diezgan... tādu zināmu partizānu cīņu... un acīmredzot ļoti intensīvi stāv uz robežas – plecu pie pleca ar robežsargiem.

Un noslēgumā es gribētu pateikt lielu paldies tiem robežsargiem, kuri ar lielu entuziasmu joprojām mūs aizstāv, aizstāv robežu, lai gan viņu, teiksim, darba apstākļus šobrīd var vēlēties labākus, var vēlēties daudz modernākus.

Es ar tiešām lielu cieņu pasaku paldies visiem robežsargiem un iesaistītajiem cilvēkiem: paldies par to, ko jūs darāt!

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ivaram Zariņam otro reizi.

I. Zariņš (Saskaņa).

Klausoties šīs debates, diemžēl nākas secināt, ka tie politiskie spēki, kuri tagad ir atbildīgi par mūsu valsts iekšējo drošību, par robežu drošību, nespēj adekvāti novērtēt esošo situāciju. Tiešām gribas jautāt: kādā pasakā jūs dzīvojat?

Lai palīdzētu jums izkļūt no šīs pasakas, es aicinu... pirmām kārtām jau vēršos pie koalīcijas kolēģiem, kuri adekvātāk novērtē šo situāciju... skaidrot, kas patiesībā notiek. Un paralēli mēģiniet taču saprast, ka tas, kas pašlaik notiek, – tie ir tikai maigi pieskārieni, salīdzinot ar to, kas briest nākotnē.

Paskatieties uz reģioniem, no kuriem nāk šie cilvēki, – kas tur pašlaik notiek, kādas pārmaiņas tur notiek! Ir sagaidāms – es domāju, ka tas ir ne pārāk ilga laika jautājums –, ka pie mūsu robežas atradīsies varbūt nevis tūkstošiem, bet desmitiem tūkstošu, simtiem tūkstošu cilvēku ar šādu mērķi – pārkļūt pāri šai robežai. Ir steidzami jāsāk mērķtiecīgi un nopietni stiprināt mūsu valsts austrumu robeža. Ja tagad to nesāksim darīt bezmaz vai triecientempā, būs ļoti dramatiska situācija, ko mēs sagaidīsim. Tā ir viena lieta.

Otra lieta, ko es tiešām vēlētos atzīmēt, ir tā, ka šajās debatēs Aleksandrs Kiršteins dalījās ar pagātnes pieredzi par šiem dubultajiem standartiem. Un šajā sakarā es aicinu kolēģus... Attiecībā uz Baltkrieviju mēs visi varējām uzskatāmi redzēt, ka sabiedrība, politiķi iestājās pret cilvēktiesību pārkāpumiem attiecībā uz žurnālistiem, kad vara Baltkrievijā represēja žurnālistus. Es ceru sagaidīt, ka tieši tādu pašu attieksmi jūs tagad paudīsiet pret Latvijā notiekošo, proti, pret to, ka esošais varas režīms tagad represē šeit žurnālistus (konkrēti – Lato Lapsu un Liepnieku) par to, ka viņi gatavojas publicēt informāciju, kas būtu netīkama varai.

Gaidu, ka šeit nebūs šo dubulto standartu. Ne tikai pret migrantiem.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Kolēģi, debates slēdzu.

Atbildīgās komisijas vārdā – deputāts Juris Rancāns.

J. Rancāns. Jā, kolēģi. Pavisam īsi.

Paldies par debatēm.

Komisijas vārdā vēlos teikt, ka... un vēlreiz Valaiņa kungam mazliet skaidrot šo rīkojumu. Proti, vēlos precizēt: pierobežā dzīve turpinās ierastajā ritmā, nekādus ceļus nav paredzēts slēgt. Es nezinu, kādā veidā varētu šī nelegālās imigrācijas plūsmas apturēšana kavēt kādam uzņēmējdarbību. Visdrīzāk būs tieši pretēji: ja mums ir papildspēki tur novirzīti un mēs ar šo lietu cīnāmies, pierobežā kļūst vairāk cilvēku un uzņēmējiem drīzāk būtu labāk no tā. Ierobežojumi ir specifiski; nekādi ierobežojumi... nav noteikti, un, ja būtu paredzēts tādus noteikt, tiem būtu jābūt rīkojumā.

Un es neredzu nekādu vajadzību ierobežot vēl papildus kādam – pasarg dievs! – uzņēmējdarbību... izņemot to, ko es jau nosaucu, ko nevar uzskatīt par uzņēmējdarbību legālā izpratnē.

Cileviča kungam. Vēlreiz... Mēs šobrīd atkal ejam pa riņķi. Es jums saku, ka ikvienai demokrātijai, to skaitā Latvijai, jāspēj sevi aizstāvēt pret hibrīduzbrukumiem. Jūs paņemat vienu ļoti šauru pantu un mēģināt interpretēt, ka viss pārējais ir nesvarīgs un ka svarīgs ir tikai viens pants. Un šajā ziņā jums nav taisnība.

Vēlreiz atkārtošu: Latvijai pievienojoties ikvienai konvencijai un starptautiskam līgumam, ir paredzēti mehānismi, veidi, kādos valsts savas aizsardzības nolūkos var ārkārtas situācijā atteikties no atsevišķu punktu izpildes. Un, ja jūs sakāt "kā jurists"

, ka vajadzētu vēl papildu izvērtējumu, un jūs – jūs personīgi! – saskatāt šeit milzīgu neatbilstību, tad es jums gribu teikt: jā, šis process var tikt izvērtēts, jo šīs mūsu saistības paredz, ka pat tad, ja mēs atsakāmies no kādu starptautisko saistību izpildes, joprojām pastāv šis Eiropas tiesas... kontroles mehānisms.

Šobrīd pateikt, ka Eiropas tiesa viennozīmīgi nostāsies Lukašenkas pusē, atbalstot viņa "tiesības" (pēdiņās)... Nav tādu tiesību – izraisīt blakusvalstīm migrācijas krīzi un destabilizēt situāciju, lai gūtu kādas priekšrocības. Nav tādu tiesību mūsu kaimiņvalstīm.

Tā ka, Cileviča kungs, es aicinu nosodīt Baltkrievijas režīma necilvēcīgās darbības: dodot veltas cerības, aicina pie sevis šos cilvēkus un norāda, ka viņiem tagad būs iespēja nelegāli šķērsot Eiropas Savienības robežas. Es aicinu tiešām nosodīt šo rīcību... un vairāk pievērsties... tai skaitā arī caur jūsu kanāliem... šo slikto rīcību, kāda ir no Baltkrievijas puses.

Tā ka, kolēģi, man šajā brīdī viss.

Aicinu atbalstīt konkrēto komisijas sagatavoto lēmuma projektu par ārkārtējās situācijas izsludināšanu pierobežā.

Sēdes vadītāja. Paldies ziņotājam.

Tomēr aicinu Rancāna kungu ziņot komisijas vārdā – stāstīt par to, kas komisijā tika spriests (jā, patiešām – par šiem jautājumiem komisija arī debatēja aizvadītajā sēdē), tomēr to darīt nevis savā vārdā, bet komisijas vārdā.

Lūdzu zvanu! Balsosim par lēmuma projektu "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu"! Lūdzu, balsosim! Par - 85, pret un atturas - nav. Lēmums ir pieņemts.

Godātie kolēģi! Sēdes darba kārtība ir izskatīta.

Ir laiks **paziņojumiem**.

9. augustā pusapaļu jubileju svinēja mūsu kolēģis Viktors Valainis, un šodien dzimšanas dienu svin mūsu kolēģis Edgars Tavars, un mēs viņus sveicam.
Paldies.

Un vēl deputātu reģistrācija. Reģistrācija ir noslēgusies.
Saeimas sēdi slēdzu.

SATURA RĀDĪTĀJS
13. Saeimas ārkārtas sesijas attālinātā sēde
2021. gada 12. augustā (pulksten 10.00)

Lēmuma projekts **"Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu"** *(Nr. 722/Lm13)*(Dok. Nr. 4523)

- Ziņo	- dep. J. Rancāns
- Debates	- dep. K. Feldmans - dep. J. Dombrava - dep. I. Goldberga - iekšlietu ministre M. Golubeva - dep. M. Možvillo - dep. V. Valainis - dep. Ļ. Švecova - dep. V. Dombrovskis - dep. I. Klementjevs - dep. R. Petraviča - dep. J. Iesalnieks - dep. K. Feldmans - dep. B. Cilevičs - dep. E. Šnore - dep. J. Rancāns - dep. J. Stepaņenko - dep. I. Zariņš - dep. I. Pimenovs - dep. R. Kols - dep. V. Valainis - dep. A. Kiršteins - dep. N. Kabanovs - dep. B. Cilevičs - dep. M. Šteins - dep. I. Pimenovs - dep. S. Dolgopolovs

- dep. M. Možvillo
- dep. I. Zariņš

Informācija par reģistrācijas rezultātiem

Balsojumi

Datums: 12.08.2021 12:04:34 bal001
Par - 85, pret - 0, atturas - 0.
Balsošanas motīvs: Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu (722/Lm13)

Datums: 12.08.2021 12:05:06 bal002
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Sēdes videotranslācija

12.08.2021. 10.00

---
* * * *

Sēdes videotranslācija	**12.08.2021**	10.00

1. pl. 10:00 - 2 h 05 min stg 2289 sēde Nr.1A-ārkārtas-vasara Mūrniece
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210812122101_saeima.lv.1_0

---
* * * *

Papildu pievienojums – darba kārtība

* * * *

1

Sēdes video translācija 12.08.2021 15.00

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2289
https://titania.saeima.lv/LIVS13/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=4bd2ce32-fa70-4e7a-b537-a6f8f5d213aa

---
12.08.2021. 13.Saeima sēde-ārkārtas- sesija attālināti *[A1]* *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Ināra Mūrniece*
2021.gada 12. augusta sēde sākas pl.10:00
sēde slēgta pl. 12:05, sēdes ilgums- 2 h 05 minūtes

Latvijas Republikas Saeimas
2021.gada 12.augusta
ārkārtas sesijas attālinātās sēdes
darba kārtība 10:00

	I. Lēmumu projektu izskatīšana	
	1. Lēmuma projekts **Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu** *(722/Lm13)* (Dok. Nr. 4523)Balsojums: par 85, pret 0, atturas 0 **Paziņojums** (Referents: Juris Rancāns) ↗ Debates	
	↗ Ar sēdes norisi saistīti jautājumi	
	Sēde beigusies 12.08.2021 12:05	

---
* * * *